

- ۱- سیاست‌های آمریکا در غرب آسیا
- ۲- مسائل داخلی رژیم صهیونیستی و مسائل داخلی آمریکا
- ۳- محور مقاومت، حوزه خلیج فارس، اروپا، قفقاز و آسیای میانه
- ۴- موضوعات مربوط به سیاست داخلی و خارجی ایران، برجام، اعتراضات مردمی و رهبری
- ۵- توثیقاتی منتشر شده از سوی فعالان و مقام‌های سیاسی جهان

آینده روابط ایران و آمریکا پس از درگذشت «رئیس»

ایران در دمشق بود. این حادثه ماهیت تفرقه‌انگیز سیاست‌های منطقه‌ای و احتمال تشدید تنش‌ها را نشان می‌دهد که آمریکا اغلب نقش میانجی را بازی می‌کند. دولت بایدن به تعامل دیپلماتیک با ایران متعهد شده است که با بدبینی و مخالفت نیروهای محافظه‌کار در تهران مواجه شده است. از سال ۱۹۷۹، آمریکا هیچ روابط دیپلماتیک رسمی با ایران برقرار نکرده است و مذاکرات عمدتاً از طریق واسطه‌ها و کانال‌های پشتی انجام می‌شود. اختلافات بر سر احیای توافق برجام ۲۰۱۵ و همچنین تأمین مالی ایران برای شبهه‌نظامیان نیابتی در غرب آسیا، روابط را تیره کرده و تلاش‌ها برای تنش‌زدایی را با مشکل مواجه کرده است.

ادامه در صفحه ۳

اقتصادی، همراه با تحریم‌های شدید آمریکا و مشارکت تنگاتنگ با [آیت‌الله] خامنه‌ای، رهبر معظم، او را به عنوان نقشی حیاتی در ساختار سیاسی ایران معرفی کرد. رئیسی قدرت قابل توجهی در امور داخلی و خارجی ایران داشت و در مورد شبکه پیچیده‌ای از بحران‌های منطقه‌ای و تحریم‌های بین‌المللی مذاکره می‌کرد.

شرایط مربوط به فوت رئیسی، به‌ویژه با توجه به تنش‌های کنونی بین ایران و اسرائیل، تحقیقات قابل توجهی را برانگیخته است. یکی از اپیزودهای مهم، حمله تلافی‌جویانه ایران به خاک اسرائیل بود که ظاهراً در واکنش به کشته شدن ژنرال محمدرضا زاهدی، فرمانده سپاه قدس ایران، در حمله اسرائیل به تأسیسات دیپلماتیک

مدرن دیپلماسی ولید سامی |

درگذشت غیرمنتظره ابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور ایران در سانحه سقوط هلیکوپتر، سایه‌ای طولانی بر چشم‌انداز بی‌ثبات روابط آمریکا و ایران انداخته است. این تحول پیش‌بینی نشده، حرکت دیپلماتیک بین دو دشمن دیرینه را پیچیده و مسائل جدی را در مورد روند آینده تعاملات آن‌ها و منطقه ایجاد می‌کند. پس‌زمینه این تحول شامل افزایش تنش بین ایران، آمریکا و اسرائیل است که توازن دیپلماتیک در حال حاضر ضعیف را تشدید می‌کند.

دوران ریاست جمهوری ابراهیم رئیسی با تعهد قاطعانه به سیاست‌های محافظه‌کارانه ایران تعریف شد. دشواری

۸

کشمکش حماس
با اسرائیل ادامه دارد

۷

نظم جهانی در
سراشیبی است

۵

آمریکا از چین
جدا می‌شود؟

تغییر استراتژیک در افکار عمومی ایران در مورد سلاح‌های هسته‌ای

مشکل ایران صرفاً اسرائیل نیست!

گیت استون رابرت ویلیامز |

• اخیراً آمانوئل مکران، رئیس‌جمهور فرانسه به اورشلیم آمد و در آنجا به بنیامین نتانیاهاو گفت که به جنگ غزه پایان دهد. مکران بدون اینکه حتی به خود زحمت درخواست آزادی گروگان‌های باقیمانده را به عنوان پیش شرطی برای آرزوی آتش بس بدهد، گفت: «مصائب فلسطینی‌ها در غزه باید پایان یابد».

• رهبران جهان مانند مکران «تظاهر» می‌کنند. بر اساس آن، وضعیت غرب آسیا مسئله‌ای بین اسرائیل و فلسطینی‌هاست و اگر این تنها با ایجاد یک دولت تروریستی جدید فلسطینی حل شود، «صلح» بر منطقه تحمیل خواهد شد. البته، این ایده‌جنون‌آمیز است.

• واضح است که ایران و قطر قصد انجام چنین کاری را ندارند. آن‌ها بدون شک وظیفه خود را حفظ نیروهای نیابتی خود در قدرت می‌دانند تا بتوانند دوباره حمله کنند.

• رهبران جهان، با این حال، خواستار کناره‌گیری ایران یا دستیارانش نیستند. دلیل اصلی اینکه ایرلند، نروژ و اسپانیا یک کشور تروریستی بدون مرز فلسطینی را به رسمیت شناخته‌اند، این است که مجبور نیستند با عواقب آن زندگی کنند.

• آشکارا همان مکران که به اسرائیل دستور می‌دهد سلاح‌های خود را در غزه زمین بگذارد، در مورد درخواست حماس و ایران سکوت کرده است.

• حزب‌الله در حال حاضر قدرت اصلی در داخل لبنان است. یک توافق‌نامه مرزی بی‌اثر جدید، آن را تغییر نخواهد داد. علاوه بر این، توافق مرزی چیزی نیست که بایدهای سیاست‌های بایدهای، مانند سیاست اوپاما، تماماً در جهت تقویت ایران از هر نظر است.

• از همه مهم‌تر، این سودها ایران را قادر ساخته است تا تکمیل برنامه تسلیحات هسته‌ای خود را تسریع بخشد. جنگ کنونی در غرب آسیا در هسته خود، جنگ با اسرائیل و آمریکا است.

• رفع تحریم‌های آمریکا علیه ایران، نظام آن را قادر ساخته تا حدود ۱۰۰ میلیارد دلار سود کند. به گفته بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها، این سودها به ایران این امکان را داده است که به تکمیل برنامه تسلیحات هسته‌ای خود سرعت بخشد.

tinyurl.com/2cvrhg2f

میدل ایست مانتور حمید بهرامی |

نظرسنجی [IranPoll] نشان می‌دهد که حمایت عمومی ایران از سلاح‌های هسته‌ای افزایش یافته که عمدتاً به دلیل درگیری‌های جاری در غزه و اقدامات تصور شده اسرائیل است. بسیاری از ایرانیان می‌ترسند که اسرائیل با هدف قرار دادن غیرنظامیان ایرانی، مشابه نسل‌کشی ادعایی در غزه، انتقام بگیرد. این ترس میل به یک قابلیت بازدارندگی قوی برای محافظت از ایران در برابر تلفات جمعی بالقوه را تحریک می‌کند. فرهنگ استراتژیک ایران که بر اساس میراث‌های تاریخی و باورهای مشترک شکل گرفته است، به طور قابل توجهی بر حمایت مردم از تسلیحات هسته‌ای تأثیر می‌گذارد. رفتار استراتژیک ایران از انقلاب سال ۱۹۷۹ عمیقاً ریشه در کاهش قدرت نسبی و مداخلات مکرر قدرت‌های بزرگ، القای نامنی، رنجش و بی‌اعتمادی نسبت به غرب و روسیه دارد.

جغرافیا در تفکر راهبردی ایران نیز نقش بسزایی دارد. میل به ایفای نقش برجسته در امور سیاسی و امنیتی غرب آسیا و حداکثر آزادی عمل در منطقه اطراف آن هم از احساسات تاریخی رهبری و هم از نیاز به جلوگیری

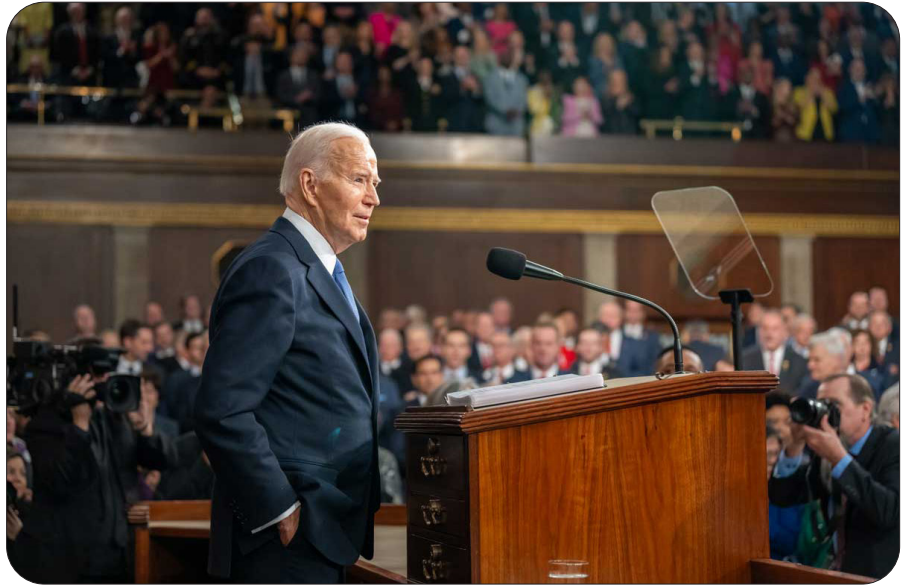
از محاصره توسط دولت‌های قدرتمندتر ناشی می‌شود. این احساس با خشم ایرانیان از تحقیرهای گذشته توسط قدرت‌های جهانی در دوران قاجار و پهلوی طنین‌انداز می‌شود. تلاش‌های نظام کنونی ایران برای آمیختن ناسیونالیسم با تشیع با شعار «ژن هخامنشی و خون حسینی» نشان‌دهنده تلاش راهبردی برای اتحاد ملت است. این شعار تداعی‌گر امپراتوری ایران باستان هخامنشی و شهادت امام حسین است و غرور تاریخی را با ارادت دینی ترکیب می‌کند. میراث مقاومت امام حسین در برابر ظلم و اراده او برای فداکاری در راه عدالت، نمادهای قدرتمندی است که در جامعه ایران طنین‌انداز عمیقی دارد. هدف این آمیختگی ملی‌گرایی و هویت دینی، تقویت حس وحدت و هدف است، به ویژه زمانی که جامعه از ایدئولوژی سخت‌گیرانه اسلامی فاصله می‌گیرد.

انزوای استراتژیک ایران و تلاش برای استقلال به طور قابل توجهی بر آرزوهای هسته‌ای این کشور تأثیر می‌گذارد. از نظر تاریخی، رهبران و شهروندان ایرانی، چه قبل و چه پس از سال ۱۹۷۹، در پی تبدیل شدن به کشوری توسعه‌یافته و در عین حال

حفظ استقلال بوده‌اند. این آرمان اغلب با منافع غرب در تضاد بوده و این تصور را تقویت می‌کند که غرب با توسعه و استقلال ایران مخالف است. این ادراک میل شدید به خودکفایی با قابلیت هسته‌ای به عنوان یک جزء حیاتی امنیت ملی و خودمختاری را تقویت می‌کند. انزوای ژئوپلیتیکی ایران و تاریخ تهاجمات ایران، از دوران باستان تا تهاجمات اعراب و مغول تا اشغال در طول جنگ جهانی دوم و جنگ هشت ساله با عراق، روح ملی‌راشکل داده است که به شدت نگران امنیت است. این تجربیات تاریخی به‌آگاهی جمعی کمک می‌کند که توانایی بازدارندگی قوی را برای حفاظت از حاکمیت و موجودیت ملت در اولویت قرار می‌دهد. حمایت‌فزاینده مردم ایران از تسلیحات هسته‌ای تحت تأثیر درگیری‌های منطقه‌ای، فرهنگ استراتژیک، تجارب تاریخی و استقلال ملی است. این تغییر توسط میراث تاریخی، الزامات استراتژیک و واقعیت‌های ژئوپلیتیکی هدایت می‌شود. این پیامدهای مهمی برای سیاست هسته‌ای ایران و پویایی امنیت منطقه‌ای دارد و درک دقیق رفتار استراتژیک و نگرانی‌های امنیتی آن را ضروری می‌کند.

is.gd/RGGVVRQ

آینده روابط ایران و آمریکا پس از درگذشت «رئیس»

جوابی تا کیدنازدهای

ریاست جمهوری برادامه راه (رئیس)

اوراسیا ریویو

مهمین حری

ویژگی اصلی و مفرح انتخابات ایران این است که هر ۶ بازیگر نقش یکسانی را بازی می کنند و با تفاوت های جزئی یک حرف را می زنند.

در هر انتخاباتی، حتی در نمایش های ساختگی نظام، این روال است که هر نامزدی از اشتباهات گذشته صحبت می کند و آنچه را برای تغییر در اختیار دارد، به نمایش می گذارد. موضوع به قدری روشن است که روزنامه اعتماد وابسته به دولت در ۲۳ خرداد نوشت: «در یک کلام، انتخابات به معنای امکان تغییر است. انتخاباتی که در آن امکان تغییر وجود نداشته باشد، انتخابات نیست.» واضح است که صحبت از اشتباهات دولت شکست خورده رئیسی کار سختی نیست. رسوایی و شکست دولت او به جایی رسیده بود که مجلس تندرو به او توصیه کرد برای حفظ نظام استعفا دهد.

حمله به رئیسی و تمسخر او در داخل نظام به قدری گسترده و رایج بود که رهبر در خردادماه گفت: «بعد از شهادت این عزیز، دیدم که بسیاری از خدمات و تلاش شبانه روزی او می گویند، قلبم درد گرفت.»

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس نیز شعار «دولت جدید» را در پیش گرفت و وی را یک روز در میان با طعنه های خود هدف قرار داد. رهبر به عنوان صاحب سیرک انتخابات، خواهان ادامه راه و روش رئیسی است، نه یک کلمه کمتر، نه یک کلمه بیشتر! راه رئیسی چیزی جز سرکوب حداکثری اعم از اعدام و خفقان مطلق در داخل و جنگ و صدور تروریزم از خارج برای جلوگیری از قیام ها و خطر سرنگونی نظام نیست.

اما این وضعیت کلی نظام در بحران سرنگونی سه واقعیت خاص را در چارچوب نمایش انتخاباتی روشن می کند:

اول، گرانی و جبران ناپذیری فوت رئیسی. دوم، تلاش هر ۶ نامزد برای ایفای یک نقش نشان می دهد که نقش رئیسی در ساختار سرکوبگر رهبر برای کنترل بحران های نظام و جلوگیری از قیام ها فراتر از هر یک از آن هاست.

سوم و مهم تر اینکه فارغ از نتایج از پیش تعیین شده نتخابات نهمین حاضر رئیسی جبران نمی شود، بلکه آثار ضربه در هر لرنش سیاسی و اجتماعی بیش از پیش نمایان می شود.

tinyurl.com/275gasca

نه تنها رئیس جمهور ایران، بلکه یکی از نامزدهای اصلی جانشینی [آیت الله] خامنه ای به عنوان رهبر بود. این نگرانی ها را در مورد جهت گیری نظام ایران در آینده و نحوه رسیدگی به خلأ رهبری برانگیخته است. چندین جانشین احتمالی رهبر انقلاب، از جمله مجتبی خامنه ای، پسر دوم ایشان، گمانه زنی ها را برانگیخته اند. مجتبی ارتباط عمیقی با دفتر رهبری و سپاه پاسداران دارد و نقش مهمی در پویایی داخلی نظام دارد. سایر نامزدها عبارتند از: صادق لاریجانی، حسن خمینی، حسن روحانی و محمد خاتمی. با این حال، هیچ کس به اندازه مجتبی ارتباط عمیقی ندارد، به ویژه با سپاه پاسداران. درگذشت دل خراش ابراهیم رئیسی باعث ایجاد بلاتکلیفی در روابط ایران و آمریکا شده است. دولت جدید ایران با مشکلات اساسی داخلی و بین المللی مواجه خواهد شد. دولت بایدن باید مراقب، سازگار و متعهد به تعامل دیپلماتیک باشد. در این زمان حساس، آینده روابط ایران و آمریکا به توانایی هر دو کشور برای هدایت خصومت عمیق خود و منافع رقابتی بستگی دارد. این احتمال که گفتن و دیپلماسی بتوانند بر خشونت پیروز شود و منطقه را به سوی آینده ای امن تر و صلح آمیزتر سوق دهد، دلیلی برای خوش بینی است.

is.gd/n04uQj

کردن توانایی های هسته ای ایران در ازای لغو تحریم ها بود. با این حال، پس از خروج دولت ترامپ از این پیمان در سال ۲۰۱۸ و اعمال مجدد تحریم ها، تنش ها افزایش یافت. عملیات های منطقه ای ایران که شامل کمک شبه نظامیان و توسعه موشکی می شد، روابط را بیش از پیش تیره کرد و به حوادثی مانند سرنگونی پهپادها و حمله به نفت کش ها منجر شد. آینده روابط ایران و آمریکا در حال حاضر به تغییر رهبری در ایران بستگی دارد. رئیس جمهور بعدی با چندین مسئله سخت از جمله مشکلات اقتصادی، بی ثباتی منطقه ای و ناآرامی های داخلی روبرو خواهد شد. رهبری بعدی همچنین با نفوذ سپاه پاسداران به ویژه در «هلال شیعی» بغداد، دمشق، بیروت و صنعا برخورد خواهد کرد. رویکرد سپاه پاسداران، به ویژه پس از ترور ژنرال قاسم سلیمانی، افزایش نفوذ منطقه ای ایران و محدود کردن درجه تشدید تنش با آمریکا بوده است. نامزد شدن حسین امیرعبداللّهیان به عنوان وزیر امور خارجه در دوره رئیسی یک تغییر چشمگیر در دیپلماسی ایران بود، زیرا او از شبکه عظیم خود برای حمایت از عملیات سپاه پاسداران در منطقه استفاده کرد.

درگذشت ناهنگام رئیسی موضوع جانشینی را به منصفه ظهور رساند. رئیسی

به رغم این موانع، گفت و گوهایی پنهان اخیر بین آمریکا و ایران در عمان تاحدودی امیدوار کننده بود. این گفت و گوها که با فوت غیرمنتظره رئیسی آشفته شد، برای رسیدگی به مشکلات مهمی مانند نگرانی های امنیتی منطقه ای و امکان کاهش تحریم ها بود. فوت رئیسی، همراه با انتخابات آتی ریاست جمهوری ایران، این بحث های پر مخاطب را زیر سؤال برده است.

وضعیت ژئوپلیتیک پیرامون روابط آمریکا و ایران پیچیده است. از زمان انقلاب سال ۱۹۷۹ ایران، روابط دو ملت برای بیش از چهار دهه تنگاتنگ بوده است. به رغم تلاش های آمریکا برای ممانعت از برنامه هسته ای ایران و حمایت این کشور از ارتش های نیابتی در غرب آسیا، ایران هر دورا پیش برده است. نبرد بین اسرائیل و حماس مورد حمایت ایران نگرانی ها را در مورد درگیری مستقیم آمریکا و ایران افزایش داده و بحران های نیابتی در سوریه، یمن و عراق این خطر را تشدید کرده است.

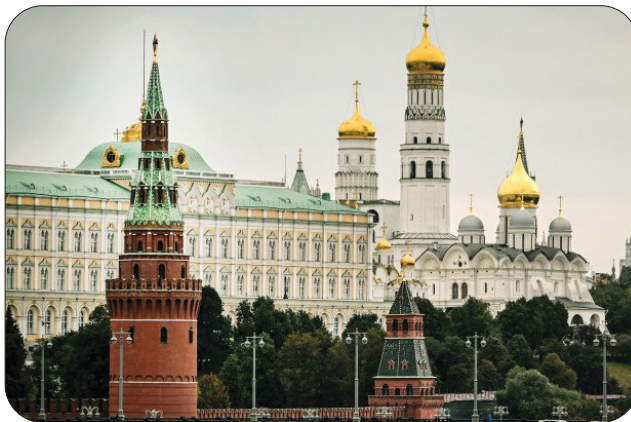
برنامه هسته ای ایران که در سال ۱۹۵۷ آغاز شد، منبع اصلی اختلاف بوده است. در اوایل دهه ۲۰۰۰، تلاش ها برای مهار فعالیت های هسته ای مخفی ایران منجر به تحریم ها و قطعنامه های سازمان ملل شد. برجام سال ۲۰۱۵ به دنبال محدود

تأثیر روابط کرملین با تروریست‌ها بر رابطه با اسرائیل

استفاده می‌کند.

منتقدان هشدار می‌دهند که این پیشنهادات مذهبی، تلاش روسیه برای تسلط بر منطقه اسرائیل-فلسطین را از طریق اتحاد‌های قدرت نرم و حمایت از گروه‌هایی مانند حزب الله پنهان می‌کند و برای دستیابی به پایگاه‌های استراتژیک، تفرقه می‌افکند. عملیات‌های سایبری ادعایی مسکو و کارزارهای اطلاعات نادرست بیشتر با هدف شعله‌ور کردن تنش‌هاست. توانایی روسیه برای ایجاد تعادل در روابط اسرائیل و فلسطین و در عین حال پیشبرد منافع پدرسالاری برای نفوذ منطقه‌ای بسیار مهم خواهد بود. ما برای مدت طولانی اسیر این توهم بودیم که روسیه و پوتین دوستان ما هستند. اما روسیه از طرح قدرت نرم مودیانه خود از طریق موجودات معنوی فرضی استفاده می‌کند که صرفاً ستون پنجم هستند.

tinyurl.com/22vrjwnz

اسرائیل اعتراف نکرده است.

کلیسای ارتدکس روسیه که به‌طور رسمی پاتریارک مسکو است و نزدیک به اهداف سیاست خارجی دولت است، به‌عنوان یک ابزار مهم قدرت نرم عمل نموده و از حضور تاریخی سرزمین مقدس و دارایی‌های قابل توجه در اورشلیم برای ارائه اهرمی منحصر به فرد به مسکو

حزب الله حمایت خواهد کرد. «جای تعجب نیست که روسیه به‌طور قابل توجهی روابط خود را با ایران توسعه داده، حتی تا حدی که ماهواره‌هایی را که گفته می‌شود توسط سپاه پاسداران ایران اداره می‌شود، به فضا پرتاب کرده که قادر به تصویربرداری دقیق و لحظه‌ای از زمین هستند، اما به جاسوسی از

جروزالم پست

لئونید باراتزا

روسیه متحد استراتژیک چندین کشور کوچک و پادشاهی است که هواپیماهای ناشناس آن‌ها گاهی به اهداف ایرانی در سوریه حمله می‌کنند.

زمانی که روسیه میزبان «نشست بین فلسطینی‌ها» در مسکو در ۲۸ و ۲۹ فوریه بود که از نمایندگان فتح، حماس، حزب الله، حوثی‌ها، جهاد اسلامی و دیگر جناح‌های فلسطینی دعوت کرد، پیچیدگی جدیدی پدیدار شد. این اولین دیدار نبود، زیرا هیئت حماس نیز اندکی پس از کشتار ۷ اکتبر از مسکو دیدن کرد. قابل ذکر است، الکساندر روداکوف، دیپلمات روسی، در مصاحبه‌ای پوچ و مملو از ادعاهایی مانند استفاده اسرائیل از بمب‌های فسفری ممنوعه علیه لبنان، آشکارا اعلام کرد: «مسکو در صورت وقوع جنگ در لبنان، از

حماس تا چه اندازه اسرائیل را تهدید می‌کند؟

شورای روابط خارجی

بروس هافمن

در نتیجه عملیات نظامی اسرائیل در نوار غزه، حماس ضربه سختی را متحمل شده، اما نه کوبنده. گزارش شده که مقامات آمریکایی بر این باورند که حماس اکنون بین ۹ هزار تا ۱۲ هزار جنگجو دارد که تقریباً نیمی از تعداد جنگجویان در آغاز جنگ است. این بدان معناست که این گروه شبیه نظامی فلسطینی می‌تواند حدود ۱۲ تا ۱۵ گردان را مستقر کند، که تعداد قابل توجهی بیشتر از تعداد معدودی گردان‌هایی است که اسرائیل گفته برای توجیه عملیات‌های جاری خود در شهر رفح در جنوب غزه وجود دارد. حماس به نوبه خود مدعی است که بیش از ۶ هزار نفر را از دست نداده است.

به گفته جو بایدن، حماس «ویران» شده و دیگر قادر به انجام یک حمله دیگر نیست. این بدون شک یک نیاز اصلی برای تحقق اهداف استراتژیک اسرائیل در به راه انداختن این جنگ است.

دریافت می‌کند.

از سال ۲۰۱۸، قطر با تأیید اسرائیل ۱٫۸ میلیارد دلار به حماس کمک کرده و رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه، مدت‌هاست که از حماس حمایت دیپلماتیک و غیره کرده است. باید دید که آیا شبکه پایگاه‌های امن اسرائیل می‌تواند آن را قادر سازد تا از طریق قابلیت حمله، درگیر یک ضد شورش طولانی در غزه نشود یا خیر.

tinyurl.com/2dcgfj85

باعث از بین رفتن حمایت آن در میان فلسطینی‌ها خواهد شد یا خیر. یحیی سنوار، رهبر نظامی حماس در غزه، ده‌ها هزار کشته و زخمی را فدای کارهای ضروری توصیف کرده است.

ایران مهمترین منبع حمایت خارجی حماس است. اسماعیل هنیه، رهبر سیاسی حماس مستقر در قطر، در سال ۲۰۲۲ به الجزیره گفت که این گروه سالانه ۷۰ میلیون دلار از ایران

یک نظرسنجی که در مارس ۲۰۲۴ توسط مرکز تحقیقات سیاست و نظرسنجی فلسطین انجام شد، نشان داد که تقریباً سه چهارم (۷۱ درصد) فلسطینی‌های ساکن غزه همچنان از تصمیم حماس برای راه‌اندازی غزه حمایت می‌کنند.

در این مرحله، مشخص نیست که آیا استراتژی حماس قربانی کردن جان غیرنظامیان بی‌گناه در غزه برای تضعیف حمایت جهانی از اسرائیل

سیاست‌های قدیمی آمریکا تا دوره جو بایدن

سورینس

سیاست خارجی آمریکا

موضوع: سیاست خارجی آمریکا | ژانویه ۲۰۲۳

هشدار دهنده آواکس را به عربستان ارائه کرد و زیرساخت‌های نظامی خود را برای میزبانی از نیروهای ائتلاف پس از حمله عراق به کویت در سال ۱۹۹۰ ارتقا داد.

به جای دفاع از متحدان، کاخ سفید کنار رفت. وقتی میلیون‌ها مصری دروغ‌های اخوان المسلمین را دیدند و قیام کردند، واشنگتن دوباره اعلام بی‌طرفی کرد. اوپاما مانند یک قمارباز عمل کرد که می‌خواست کارت را قبل از شرط‌بندی ببیند. مصری‌ها فهمیدند که نمی‌توانند به واشنگتن تکیه کنند. عربستانی‌ها پس از اینکه خود جو بایدن رهبران عربستانی را با درک کمی از مسائل امنیتی در خطر هدف قرار داد، به همین نتیجه رسیدند.

متأسفانه بایدن تاریخ را نادیده می‌گیرد. شاه ایران مدت‌ها بود که از آمریکا حمایت می‌کرد، اما کارتر او را مانند زباله کنار گذاشت تا با دین سالاران تهران ارتباط برقرار کند.

is.gd/TYc3bV

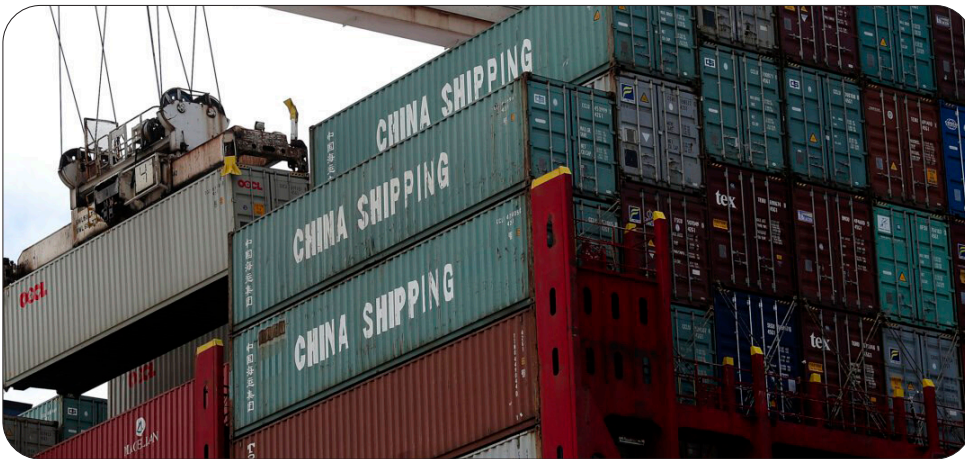

می‌کشد. سیاست‌های رونالد ریگان که اتحادهای دوطرفه را در اولویت قرار می‌داد، به آمریکا و مصر اجازه داد تا نظم را در دهه ۱۹۸۰ بازگردانند. او میزبان بزرگ‌ترین سفارت آمریکا در جهان در قاهره بود که به مرکزی برای تجارت، دفاع و ایمنی هوانوردی تبدیل شد. دیپلمات‌های مصری همچنین در پشت‌صحنه برای محافظت از صلح و ارتقای امنیت در منطقه‌ای که گروه‌های افراطی از دین و دموکراسی برای بی‌ثبات کردن جوامع استفاده می‌کردند، کار کردند. ریگان همچنین هواپیماهای پیشرفته

نایب‌ترین فورتی فایو مایکل رابین

جیمی کارتر، رئیس‌جمهور وقت آمریکا در سخنرانی سال ۱۹۷۹ اذعان کرد که مشکلات کشور عمیق‌تر از کمبود بنزین، تورم و رکود اقتصادی است. دانشجویان ایرانی با تسخیر سفارت آمریکا در تهران، ۵۲ آمریکایی را به مدت ۴۴۴ روز گروگان گرفتند و آمریکا را تحقیر کردند. این منجر به سقوط ایران شد، تندروهای ضد سلطنت و مذهبی مسجد الحرام را در مکه تصرف کردند، عربستان به نظر می‌رسید که در حال فروپاشی است و شوروی به افغانستان لشکرکشی می‌کند. شوشیان تحت حمایت ایران، بحرین، کویت و لبنان را به چالش کشیدند و چالش اسلام‌گرایان با ترور انور سادات در سال ۱۹۸۱ به اوج خود رسید. در سال ۲۰۲۴، جهان به طور فزاینده‌ای به سال ۱۹۷۹ شباهت پیدا می‌کند، زیرا «محور مقاومت» ایران کانال سوئز را تهدید می‌کند، حماس تلاش می‌کند به پیروزی برسد و اتیوپی قانون و نظم را به چالش

آمریکا از چین جدا می‌شود؟

ایوک تایمز کریستوفر بالدینگ

چند نگرانی خاص در مورد تعرفه‌های آمریکا بر چین وجود دارد. اولاً، اگر تولید به کشورهای دیگر منتقل نشود، مصرف‌کنندگان آمریکایی مجبور خواهند شد تا قیمت‌های بالاتری را از تعرفه‌های واردات چین بپذیرند. در واقع، شواهد کمی از افزایش قیمت واردات از چین وجود دارد. طبق گزارش فدرال رزرو، شاخص قیمت واردات چین برای آمریکا پس از اعمال تعرفه‌ها در سپتامبر ۲۰۱۸ کاهش یافت، سپس تا آوریل ۲۰۲۲ مطابق با سایر قیمت‌ها افزایش یافت. پس از آن سقوط شروع شد. امروز، شاخص قیمت واردات از چین در واقع کمتر از قبل از اعمال تعرفه‌ها است. دوم، در حالی که بسیاری از مونتاژهای نهایی می‌توانند از چین منتقل شوند، در مورد ورودی‌ها و اجزایی که وارد محصولاتی می‌شوند و کارگران چینی می‌ساختند چه؟ به عبارت دیگر، اگر

برای جدا شدن از چین، آمریکا به چند چیز نیاز دارد. اول باید بخش‌هایی را که خطر امنیتی یا تمرکز بیش از حد دارند، اولویت‌بندی کند. دوم، اگر آمریکا فهرست مشخصی از بخش‌های هدف دارد، باید با متحدان خود همکاری کند و به شرکت‌هایی که به دنبال تغییر تولید از چین هستند، انگیزه دهد.

tinyurl.com/224voc96

فقط نقطه مونتاژ نهایی تغییر می‌کرد، اما همه قطعات هنوز از چین آمده بودند، جداسازی بسیار کمی وجود داشت. با این حال، داده‌ها نشان می‌دهند که در حالی که افزایش واردات از کشورهای مانند مکزیک و ویتنام کاملاً خالی از نهاده‌ها و شرکت‌های چینی نیست.

سوم، با این حال، مناطقی نیز وجود دارد که شرکت‌های چینی با درگیر شدن در رفتارهای متعدد از تعرفه‌ها اجتناب می‌کنند تا از انگ و تعرفه‌های ساخت چین اجتناب کنند. علاوه بر این، برخی از محصولات مانند رایانه‌ها و نیمه‌هادی‌ها وجود دارند که به نظر می‌رسد نرخ حمل و نقل بالایی دارند.

در جهانی که چین بیش از ۳۰ درصد تولید جهانی را تشکیل می‌دهد، قطع کامل روابط تجاری بین آمریکا و کشورهای بالقوه متحد غیرواقعی است.

دموکرات‌ها باید روش بایدن را دستوری عوض کنند

ترکیب می‌کنند. در درازمدت، دموکرات‌ها برای موفقیت باید بر مقاومت خود در برابر چنین مسیری غلبه کنند و باید به خاطر داشته باشند که رای‌دهندگان طبقه کارگر با غیرت‌نخبگان دموکرات برای بازسازی اقتصاد حول صنایع «سبز» و انتقال انرژی بر اساس وسایل نقلیه بادی، خورشیدی و الکتریکی یعنی یک صنعت پاک شریک نیستند. رای‌دهندگان طبقه کارگر عملگر هستند و استراتژی‌ها را بر اساس تأثیرات عینی آن‌ها بر زندگیشان قضاوت می‌کنند.

B2n.ir/e64686

و «طرفیت دولتی» بر این نتیجه می‌رسند که مقیاس و سرعت ساخت و ساز مورد نیاز برای رسیدگی به چالش‌های ما مستلزم تغییرات بزرگ در سیستم‌های حکومتی ما است که امتیاز و تورا کاهش می‌دهد، اختیارات و صلاحیت دولت را افزایش می‌دهد و تولید ارزش عمومی با هزینه‌های واحد بسیار کمتر و با سرعت بیشتر امکان پذیر است. این دستور کار خطوط سنتی ایدئولوژیک را نیز در بر می‌گیرد، زیرا میل به گسترش دامنه کنش عمومی را با دیدگاهی بدبینانه نسبت به گروه‌های ذینفع موجود و منافع تولیدکنندگان در دولت

بایدن در قدرت بوده، سال‌های بسیار خوبی توصیف کنند. یک «برنامه فراوانی» مورد نیاز است که به معنای چیزهای بیشتر، رشد فرصت‌ها و زندگی راحت برای همه است. با این حال، سیستم فعلی این اجازه را نمی‌دهد و رای‌دهندگان ناامید هستند. در نظرسنجی اخیر نیویورک تایمز/سینا، تقریباً ۷۰ درصد فکر می‌کنند که سیستم نیاز به تغییرات اساسی دارد یا به طور کامل از بین می‌رود. بیش از ۷۰ درصد بر این باورند که بایدن در صورت انتخاب مجدد فقط تغییرات جزئی ایجاد شود یا اصلاً چیزی تغییر نکند. دستور کارهای ترکیبی «فراوانی»

لیبرال پاتریوت روی تکسیرا

وبسایت کارزار انتخاباتی بایدن یک راز است، با یک درخواست برای پول و وعده «کار». با این حال، رای‌دهندگان بر این باورند که تأییدیه شغلی بایدن زیر ۴۰ درصد و اقتصاد کشور فقط خوب یا ضعیف است. در یک نظرسنجی اخیر، ۷۹ درصد از رای‌دهندگان، اقتصاد کشور را فقط خوب یا ضعیف ارزیابی می‌کنند، با ۳۵ درصد رضایت از مدیریت اقتصاد در مقایسه با ۶۴ درصد برای مدیریت ترامپ در دوران ریاست جمهوری اش. تنها ۲۵ درصد مایلند سال‌هایی را که

پس از حکم دادگاه، جهان برای دفاع از ترامپ تظاهرات می‌کند

آماک

بل اینگراسیا

پس از صدور حکم تقلبی ترامپ، بایدن و متحدان دموکرات اواز دیدن تجمع مردم آمریکا در حمایت از ترامپ شگفت‌زده شدند. این موضوع به دلیل محاکمه ترامپ توسط کسانی بود که ترامپ را از حقوق قانونی و آزادی بیان محروم کرد. جمع‌آوری کمک‌های مالی ترامپ از زمان محکومیت تاکنون تاریخی بوده است و کارزار او بالاترین رقم خود را در تاریخ به مبلغ ۱۴۱ میلیون دلار ثبت کرده است. نظرسنجی جدید نشان می‌دهد که چهل و پنجمین رئیس‌جمهور با برتری ۶ درصدی در سراسر کشور نسبت به بایدن، در هر ۶ ایالت نوسانی یعنی آریزونا، جورجیا، ویسکانسین، پنسیلوانیا، میشیگان و نوادا در این دوره پیش‌تاز است. نظم بین‌المللی تحت نظارت بایدن به هرج و مرج فرو رفته است و کشورهای غربی از نزاع و جنگ در اروپای شرقی و غرب آسیا رنج می‌برند. نظام‌های مستبدی مانند چین، ایران و روسیه نسبت به آمریکا و اروپا قدرت یافته‌اند که با سیاست‌های دولت بایدن، به نابودی مالی و فرهنگی نزدیک شده‌اند. جامعه جهانی آسیب می‌بیند و آن‌ها می‌توانند محاکمه نمایشی را به خاطر آنچه هست یعنی آزار و اذیت یک مخالف سیاسی ببینند. بسیاری

سیاسی معرفی کرد. حتی چین، شاید بزرگترین دشمن خارجی آمریکا، در مورد این حکم گزارش منفی داد و آن را راه دیگری از سوی دولت بایدن برای «تشدید افراط‌گرایی سیاسی» و «آشوب اجتماعی» در داخل کشور معرفی کرد. خبر محکومیت بی‌سابقه سیاسی شده ترامپ به دست وزارت دادگستری مانند آتش‌سوزی در سراسر جهان پخش شده است. بسیاری از کشورهایی که زمانی آمریکا را به عنوان چراغ آزادی می‌نگریستند، دیدگاه‌های متفاوتی را توسعه می‌دهند، دیدگاهی که از مسیر کنونی جو بایدن به شدت نگران است.

B2n.ir/m95304

حزب اصلاحات، محاکمه نمایشی را با شدیدترین عبارات محکوم کرد و مدعی شد که چپ‌ها «بیش از حد از قدرت خود سوء استفاده کرده‌اند». یوریس جانسون، نخست‌وزیر سابق نیز در لغو حکم مجرمیت خود مانعی نداشت و اظهار داشت که مردم آمریکا به آن نگاه کرده و به این نتیجه رسیده‌اند که روش‌ها و انگیزه‌ها اساساً یکسان است. مائو سالوینی، معاون نخست‌وزیر ایتالیا، به همراهان بریتانیایی اش پیوست تا با انتقاد شدید خود از این حکم، همبستگی و حمایت کامل خود را از دونالد ترامپ اعلام کند، او ترامپ را قربانی آزار و اذیت قضایی و روندی

از کشورهایی که به دفاع از چهل و پنجمین رئیس‌جمهور پرداختند، تجربه مستقیمی از پیگردهای سیاسی داشتند که بخش‌های تاریکی از تاریخ آن‌ها هستند و اینکه چگونه یک نظام قضایی مسلحانه می‌تواند جامعه‌ای دموکراتیک و آزاد را از بین ببرد. نایب‌بوکله، رئیس‌جمهور جدید السالوادور، در مصاحبه اخیر با تاکر کارلسون گفت که دموکرات‌ها با دستگیری ترامپ مرتکب «اشتباهی بزرگ» شده‌اند. او بیان کرد که قانون «بزرگترین کارزار تاریخ» را به نفع او به ارمغان آورده است و فقط برای بیشتری را به ترامپ اختصاص خواهد داد. در انگلیس، نایجل فاراژ، رهبر کنونی

نظم جهانی در سرایشی است

نشانی اینترست را برت بلکویل

نظام بین‌الملل در چالش برانگیزترین دوران خود از سال‌هایی که به بحران موشکی کوبا منتهی شد، به سر می‌برد، زیرا نظم جهانی لیبرال به تدریج فرسایش می‌یابد. روابط آمریکا و چین در مسیر یک رویارویی نهایی است در حالی که موازنه قدرت در آسیا علیه آمریکا تغییر می‌کند. یک دیکتاتور روسی به دنبال سرنگونی سیستم امنیتی اروپا است که برای چندین دهه صلح و رفاه را برای این قاره به ارمغان آورد. جنگ غزه نشان‌دهنده شکست دولت‌های متوالی آمریکا در مقابله مؤثر با جاه‌طلبی‌های هژمونیک ایران است. دیپلماسی هنوز در هیچ یک از این موارد خطر پایدار را کاهش نداده است.

به نظر می‌رسد هم‌اکنون و هم‌پکن قصد دارند سال ۲۰۲۴ وضعیت بی‌سروصدایی داشته باشند طوری که جو بایدن خواهان انتخاب مجدد است و شی جین‌پینگ می‌خواهد بر چالش‌های اقتصادی داخلی سهمگین خود تمرکز کند. با این حال، سال ۲۰۲۵ و پس از آن موضوع کاملاً متفاوتی است. به نظر نمی‌رسد که هیچ یک از طرفین آماده تسلیم شدن در مورد این موضوع باشند که به احتمال زیاد باعث آغاز جنگ بین دو کشور یعنی چین و تایوان می‌شود. چین به بازنگری نیروهای نظامی خود

برای آماده‌سازی برای تحت سلطه درآوردن تایوان از طریق محاصره، حمله موشکی یا تهاجم ادامه می‌دهد. به نظر می‌رسد واشنگتن به‌طور فزاینده‌ای مایل به وارد شدن به جنگ با چین بر سر تایوان است و دولت بایدن که توسط هر دو حزب در کنگره تشویق می‌شود، به شدت برای تقویت همه‌عناصر روابط دوجانبه آمریکا و تایوان از جمله نظامی، اقتصادی، دیپلماتیک به‌رغم اعتراضات شدید پکن تلاش می‌کند.

بنابراین، سیاست «چین واحد» که صلح را در سراسر تنگه تایوان برای نیم قرن حفظ کرده است، بر اساس محدودیت متقابل، به‌طور فزاینده‌ای با اقدامات اساسی انجام شده توسط دو دولت در تضاد است. پکن باید بداند که درک از قبل موجود مبنی بر اینکه هر دو طرف تنگه توافق دارند که فقط «چین واحد» وجود دارد، دیگر در تایوان صادق نیست و روندهای سیاسی بلندمدت در تایوان از دیدگاه چینی عمیقاً تیره‌وتار است. آمریکا و چین به سمت فاجعه بر سر تایوان پیش می‌روند و ظاهراً هیچ یک اراده سیاسی و نبوغ دیپلماتیک برای مصالحه یا رسیدگی جدی به این رویارویی بالقوه هسته‌ای ندارند.

ولادیمیر پوتین در سراسر اقیانوس اطلس، با به دست آوردن زمین‌های ارتش خود، احتمالاً سرزمینی را که روسیه در حال حاضر در شرق اوکراین

اشغال کرده است، قطعاً کریمه را تسلیم نمی‌کند. هرگونه موفقیت نظامی اوکراین در کریمه به افزایش تمایل پوتین برای استفاده از سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی کمک می‌کند و تضمین می‌کند که ارزشمندترین میراث امپراتوری او برای مردم روسیه یعنی بازگشت کریمه به سرزمین مادری، پابرجا خواهد ماند. همان‌طور که در مورد تایوان، هیچ گزینه دیپلماتیک واقع‌بینانه‌ای روی میز وجود ندارد که به تهاجم وحشیانه پوتین به اوکراین پایان دهد و روسیه را وارد سیستم امنیتی اروپا کند؛ بنابراین، در آینده قابل پیش‌بینی، مسکو به همکاری با چین و سایرین برای تضعیف اصول نظم جهانی ادامه خواهد داد، با این خطر که درگیری کنونی در اوکراین، هر چند وحشتناک، می‌تواند به چیزی بسیار بدتر تبدیل شود.

در مورد غرب آسیا، بسیاری همچنان خواستار راه‌حل «دو کشوری» برای مشکل فلسطین هستند، در حالی که چشم‌انداز آن نتیجه هرگز بدتر نبوده است. جای تعجب نیست که اسرائیل انگیزه کمی برای مذاکره با کسانی دارد که مصمم به نابودی آن هستند و حماس قصد خود را برای ریشه‌کن کردن دولت یهود پنهان نمی‌کند؛ بنابراین، مسئله فلسطین در حالی که ایران منطقه را بی‌ثبات می‌کند و به دستیابی به سلاح هسته‌ای نزدیک‌تر

می‌شود، غرب آسیا را متلاطم خواهد کرد. در چنین آینده‌ای، عادی‌سازی دیپلماتیک اسرائیل و عربستان وجود نخواهد داشت و مصیبت غم‌انگیز مردم غزه تا حد زیادی بدون توجه باقی خواهد ماند. علاوه بر این، اورشلیم به‌زودی می‌تواند به‌طور همه‌جانبه با تهدید فزاینده حزب‌الله مقابله کند و دوباره چشم‌انداز یک جنگ گسترده‌تر با ایران را که می‌تواند آمریکا را به خود جلب کند، افزایش می‌دهد.

همه این‌ها زمانی رخ می‌دهد که آمریکا تار و پود صلح و ثبات داخلی خود را پاره می‌کند. آیا جای تعجب است که دشمنان و متحدان نگران اند که آمریکا در حال افول دائمی است؟ استراتژی کلان معقول آمریکا، با استفاده از دیپلماسی تجویزی برای مقابله با این سه تهدید مرتبط برای آینده مردم آمریکا و نظم بین‌المللی لیبرال کجاست؟

با توجه به مخاطرات بسیار زیاد، روزنامه‌نگاران و رسانه‌ها باید مدعیان ریاست جمهوری را تحت فشار قرار دهند تا چگونگی مقابله با این ترکیب تهدیدآمیز را بررسی کنند. کاندیداها ممکن است با سخنرانی‌های تک‌خطی یا سخنرانی‌های ساخته‌شده توسط کارکنان در طول مبارزات انتخاباتی از واقعیت طفره برونند، اما برنده از این سه مصیبت مرتبط فرار نخواهد کرد.

is.gd/7givo

کشمکش حماس با اسرائیل ادامه دارد

نقش مشارکتی حماس در غزه پس از جنگ راه اندازی کرده است. این طرح شامل تشکیل «کنگره ملی فلسطین» با صدها نماینده است. جلسات تدارکاتی در کشورهای مختلف از جمله آمریکا، اسپانیا، بلژیک، استرالیا و فرانسه برگزار شده است. نشست دوحه به ریاست عظمی بشاره، سیاستمدار اسرائیلی خواستار تشکیل یک فرماندهی واحد جدید یا یک نهاد رقیب جداگانه برای تضعیف ساف تحت سلطه فتح شد.

با وجود هزاران جنگجوی حماس که هنوز زنده هستند، این گروه با تب و تاب به دنبال راه‌های جدیدی برای حفظ مسئولیت پس از برقراری آتش بس است.

اگر جناح‌های فلسطینی که مستقیماً درگیر جنگ نیستند، موافقت کنند که یک پوششی را با تشکیل یک دولت جدید تحت حمایت حماس فراهم کنند، ادامه کار اسرائیل برای تعقیب جنگجویان این گروه بسیار پیچیده‌تر خواهد شد. حتی اگر حماس رسماً بخشی از دولت مذکور نبود، جریان کمک‌های بین‌المللی به چنین نهادی همچنان به نفع «جناح» مسلح حماس خواهد بود که طی سال‌ها روش‌های بسیاری را برای کاهش سود از اقتصاد محلی ابداع کرده است.

is.gd/JFZn1N

از اعضای بانفوذ کمیته مرکزی فتح از همکاری با حماس در برخی موضوعات حمایت کرده‌اند، در حالی که موضوعات بحث برانگیز را به مرحله بعدی موکول کرده‌اند. حماس در تلاش است تا شکاف‌ها را در داخل فتح گسترش دهد و مقامات بیشتری را بیابد که مایل به همراهی با دیدگاه خود برای غزه پس از جنگ هستند. از زمان آغاز جنگ، شخصیت‌های ارشد حماس با «جریان دموکراتیک اصلاح طلب» به رهبری محمد دحلان، یکی از مقامات ارشد فتح، مذاکرات فشرده‌ای را با تمرکز بر هماهنگی و توزیع کمک‌ها در غزه با تأمین مالی امارات انجام داده‌اند. حماس با حمایت قطر کارزاری را برای تشویق فعالان فلسطینی به حمایت از

از اختیارات این دولت باشد. حماس در یک دهه و نیم گذشته گفت‌وگوهای متعددی را با نمایندگان فتح انجام داده است، اما هیچ یک به سازش قابل قبولی منجر نشده است. هدف حماس برای «آشتی ملی» حذف سیطره فتح بر تشکیلات خودگردان فلسطین و سازمان آزادی بخش فلسطین از طریق ایجاد رهبری واحد، تشکیل دولت اجماع در تشکیلات خودگردان فلسطین و برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و عمومی جدید است. محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان تا زمانی که حماس از پایبندی سازمان آزادی بخش فلسطین به توافقنامه اسلو با اسرائیل خودداری کند، این خواسته‌ها را رد کرده است. با این

مؤسسه واشنگتن ایهود یاری

رهبران حماس در حال مذاکره با جناح‌های فلسطینی و کشورهای عربی برای یافتن فرمول حکومت پس از جنگ برای نوار غزه هستند. مذاکراتی که عمدتاً در قطر و مصر برگزار می‌شود، هنوز برنامه مشخصی را تدوین نکرده است، اما برخی همکاری‌ها در بخش‌هایی از این منطقه در حال ظهور است. کمیته اجرایی حماس و رهبران نظامی که در تونل‌های غزه پنهان شده‌اند، می‌دانند که نمی‌توانند به تنهایی به حکومت غزه ادامه دهند و باید به دنبال شریک باشند. آن‌ها می‌دانند که بودجه بازسازی خارجی به دست نخواهد آمد مگر اینکه دولت دیگری را به رهبری دیگر بازیگران فلسطینی برپا کنند. آن‌ها همچنین مطمئن هستند که می‌توانند کشورهای عربی و قدرت‌های خارجی را از اعزام نیرو به غزه منصرف کنند، حتی اگر مجبور شوند برای مدت نامحدودی به زیرزمین بروند. مقامات حماس مایل انداز تشکیل یک «دولت تکنوکرات» یا دولتی متشکل از جناح‌هایی که موافق «صلح» فلسطین هستند، حمایت کنند. آن‌ها اصرار دارند که مسائل امنیتی نباید بخشی

دنیای اقتصاد

ناهمزدهایی که در صدر نظرسنجی‌ها نشستند

بر اساس نظرسنجی یکی از مراکز که در ۲۵ خرداد انجام شده، قالیباف با ۲۶ درصد، جلیلی با ۲۴ درصد، پزشکیان با ۱۸ درصد، زاکانی، قاضی زاده هاشمی و پورمحمدی مجموعاً با ۵ درصد در نظرسنجی‌ها قرار دارند. همچنین بر اساس این نظرسنجی، ۲۶ درصد هنوز تصمیم نگرفته‌اند در انتخابات شرکت کنند. این نظرسنجی میزان مشارکت را ۴۷ درصد تخمین زده است. همچنین در نظرسنجی دیگری که روز ۲۶ خرداد انجام شده، میزان مشارکت در انتخابات ۵۲ درصد اعلام شده است. در این نظرسنجی از میان کسانی که رای می‌دهند، قالیباف با ۳۴، پزشکیان ۲۱ و جلیلی ۲۱ درصد در رتبه نخست قرار دارند. همچنین در میان کسانی که برای شرکت در انتخابات تردید دارند، پزشکیان با ۲۲، قالیباف با ۱۶ و جلیلی با ۸ درصد، در رتبه‌های نخست قرار دارند. مرددین نیز ۲۸ درصد در این بخش اعلام شده است. نتایج این افکارسنجی در بین کسانی که رای می‌دهند و کسانی که تردید دارند نیز چنین اعلام شده است: قالیباف ۲۹ درصد، پزشکیان ۲۱ درصد و جلیلی ۱۸ درصد. این بخش میزان مرددین را نیز ۱۹ درصد اعلام کرده است.

ibit.ly/KdLVz

سایر حوزه‌ها

صدای آمریکا

گشت ارشاد در خیابان‌ها همچنان می‌تازد

پخش تصاویر بازداشت خوشونت آمیز دوزن توسط گشت ارشاد، در روز یکشنبه ۲۷ خرداد در شبکه‌های اجتماعی، سرکوب زنان به بهانه حجاب اجباری را با طفره رفتن کاندیداهای حکومت از پذیرش مسئولیت و سوابق خود در حمایت از گشت ارشاد و حجاب بان‌ها، به موضوع روز کاربران شبکه‌های اجتماعی تبدیل کرده است.

یک ویدئو، دختر سبزیپوشی را نشان می‌دهد که با خوشونت ماموران به داخل ون گشت ارشاد کشیده و گفته می‌شود محل آن خیابان کریم خان زند تهران است. تصاویر این زدوخوردها به سرعت در بین کاربران شبکه ایکس دست به دست شده و خشم آنان را در اعتراض به «نمایش انتخاباتی» برانگیخت.

یک کاربر با به اشتراک گذاشتن این ویدئو می‌نویسد قابل توجه آن‌هایی که «با وعده حذف گشت ارشاد» می‌خواهند در «سیرک نظام» شرکت کنند، او هشدار می‌دهد که تنها دستاورد شرکت در انتخابات، «مشروعیت بخشیدن به حکومت دیکتاتوری» است.

ibit.ly/ynjzY

پوتین بازنده جنگ اوکراین است؟

فارس افز دن آلتمن |

غرب یا باید اوکراین را برای امتیاز دادن به روسیه تحت فشار قرار دهد یا از تلاش‌های اوکراین برای پیروزی در میدان جنگ حمایت کند. هر دو رویکرد اذعان دارند که مذاکرات بیهوده خواهد ماند تا زمانی که تغییر شرایط یک طرف را مجبور به پذیرش شرایط صلح کند. با این حال، هیچ یک از این رویکردها به احتمال زیاد به جنگ پایان نخواهد داد. خودداری از تسلیحات می‌تواند اوکراین را مجبور به ارائه امتیازاتی به روسیه کند، اما این امر بر اهداف جنگی روسیه نیز تأثیر می‌گذارد. مسکو تقاضاهای افراطی را دوچندان خواهد کرد که به دستاوردهای روسیه در میدان نبرد منجر خواهد شد، نه صلح. کمک ۶۱ میلیارد دلاری کنگره آمریکا به اوکراین احتمالاً باعث افزایش قلمرو تحت کنترل اوکراین می‌شود نه پایان دادن به جنگ. ارائه حمایت کافی برای اوکراین برای شکست حملات روسیه ضروری است، اما به جنگ پایان نخواهد داد. برای پایان دادن به جنگ در اوکراین، استراتژی غرب باید بر تغییر انتظارات مسکودر مورد نتیجه تلاش‌های جنگی خود

متمرکز شود. درک اینکه چرا رهبران روسیه همچنان به انتظار پیروزی به‌رغم واژگونی میدان نبرد در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ ادامه می‌دهند، بسیار مهم است. مسکو معتقد است که می‌تواند از تمایل اوکراین به جنگ یا حمایت غرب از تلاش‌های جنگی اوکراین دوام بیاورد. مردم و رهبران اوکراین به‌رغم هزینه‌های مبارزه تاپیروزی ثابت قدم هستند. غرب حلقه‌ضعیفی است که رهبران روسیه امید خود را بر آن استوار می‌کنند تا زمانی که معتقدند حمایت غرب کاهش خواهد یافت طوری که جاه‌طلبی‌های خود برای تسخیر بیشتر سرزمین‌های اوکراین را رها نخواهند کرد؛ بنابراین، غرب باید ثابت کند که قدرت ماندگاریش فراتر از انتظارات روسیه است.

اول ممکن است بیش از حد ظرفیت به نظر برسد برای تغییر انتظارات روسیه در مورد یک جنگ طولانی ضروری است. انتظارات روسیه در مورد تولید تسلیحات و مهمات تحت تأثیر سیاست داخلی غرب است و اعتقاد روسیه به اینکه رهبران جدید در غرب به قدرت می‌رسند و اوکراین را رها می‌کنند بسیار مهم است. دموکراسی‌ها دارای مزایا و معایب منحصر به فردی در نشان دادن عزم هستند، زیرا احزاب مخالف می‌توانند تصمیم بگیرند که آیا از سیاست‌هایی مانند تسلیح اوکراین حمایت کنند یا مخالفت کنند. با این حال، اگر اپوزیسیون، مانند بسیاری از جمهوری خواهان در آمریکا، این سیاست را رد کند، سیگنال‌های عزم ملی را تضعیف می‌کند. برای تغییر محاسبات پوتین، رهبران جمهوری خواه که کمترین تعهد را نسبت به اوکراین دارند، باید اظهارات روشنی مبنی بر حمایت پایدار ارائه کنند. با این حال، بسیاری از رهبران جمهوری خواه هیچ نشانه‌ای از تغییر موضع خود را نشان نداده‌اند و همین امر باعث شده است که مسکو نسبت به حفظ قدرت آمریکا تردید کند.

is.gd/uzMKxN

سایر حوزه‌ها

واشنگتن پست

موافقت با فروش اف-۱۵ به اسرائیل

واشنگتن پست گزارش داد دو نماینده مهم دموکرات در کنگره آمریکا سرانجام با فروش عمده تسلیحات به اسرائیل که شامل ۵۰ جت جنگنده اف-۱۵ به ارزش بیش از ۱۸ میلیارد دلار است، موافقت کردند. گرگوری میکس، نماینده مجلس نمایندگان و بن کاردین، نماینده سنا که با مخالفت خود این طرح را برای ماه‌ها متوقف کرده بودند، تحت فشار شدید دولت بایدن قرارداد فروش تسلیحات را امضا کردند. اریک هریس، مدیر ارتباطات کمیته روابط خارجی سنا، در این باره گفت: مواضع آقای کاردین از طریق رایزنی‌های مداوم ما با دولت (بایدن) مورد بررسی قرار گرفت و به همین دلیل او مناسب دانست که اجازه دهد این پرونده پیش برود. گرگوری میکس و بن کاردین دو تن از چهار قانونگذار کنگره بودند که می‌توانستند فروش نظامی خارجی را وتو کنند. دو جمهوری خواه ارشد این کمیته یعنی سناتور جیمز ریش از آیداهو و مایکل مک کال از تگزاس ماه‌ها پیش قرارداد فروش جنگنده‌های اف-۱۵ و بسته مهمات را امضا کرده بودند.

ibit.ly/i6lS2

صدای آمریکا

ناتواکنون در بازدارندگی روسیه در اروپا نیرومندتر از همیشه است

جو بایدن روز دوشنبه در دیدار با یانس استولتنبرگ، دبیرکل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی، ناتو، گفت از زمان تجاوز نظامی روسیه به اوکراین در فوریه ۲۰۲۲، این ائتلاف دفاعی غربی در بازدارندگی روسیه در اروپا از هر زمانی نیرومندتر عمل کرده است. او در این دیدار که در کاخ سفید انجام شد، به پیوستن سوئد و فنلاند به عنوان جدیدترین اعضای ناتو نیز اشاره کرد و گفت، طی همین دوره تحت رهبری آمریکا و شمتاوانستیم جناح شرقی ناتو را در برابر هرگونه تجاوز احتمالی، بیش از پیش قدرتمندتر کنیم. بایدن باتوجه به نزدیک شدن پایان دوره دبیرکلی یانس استولتنبرگ، برای او آرزوی موفقیت کرد. دوره استولتنبرگ به‌عنوان دبیرکل ناتو ۱۰ مهر ۱۴۰۳ به پایان می‌رسد. استولتنبرگ در این دیدار با اشاره به ارقام جدید مشارکت مالی کشورهای عضو ناتو افزود، اعضای ناتو به‌طور متوسط امسال هزینه‌های دفاعی خود را ۱۸ درصد افزایش می‌دهند و این بزرگترین افزایش در چند دهه اخیر است. سازمان ناتو ۲۲ عضو دارد.

ibit.ly/fqUQn

وقتی مهره‌های نظام هم گشت ارشاد را گردن نمی‌گیرند!

ایند پیندنت |

واکنش‌های سوال برانگیز و مبهم نامزد های چهارمین دوره انتخابات ریاست جمهوری به موضوع حجاب اجباری و خودداری از اعلام موافقت صریح با راه اندازی خودروهایی گشت ارشاد در خیابان‌ها، به موضوعی داغ در رسانه‌های اجتماعی و فضای مجازی تبدیل شده است. کاربران فضای مجازی و برخی فعالان سیاسی چنین تحلیل کرده‌اند که حتی نامزدهای مورد تایید نظام نیز حاضر نیستند مسئولیت برخورد های خوشونت آمیز با زنان مخالف حجاب اجباری را گردن بگیرند تا آرای بیشتری به دست آورند. طی روزهای اخیر، اظهار نظر ها و مصاحبه‌هایی از ۶ نامزد انتخابات در رسانه‌ها فراگیر شد که طفره رفتن آنان از پاسخ شفاف و صریح در موضوع حجاب و حضور زنان در عرصه‌های سیاسی و اجتماعی را آشکار می‌کرد. هم‌زمان ویدیوهایی در رسانه‌های اجتماعی منتشر شد که برخورد های خوشونت آمیز ماموران سرکوب نیروی انتظامی را با زنان مخالف حجاب اجباری نشان می‌داد. بسیاری از کاربران و فعالان تاکید کردند، صرف نظر از اینکه چه کسی رئیس جمهور شود، بنای حکومت ایران، مبارزه علیه زنان و آزادی‌های مدنی آنان است.

علیرضا زاکانی؛ انکار استخدام حجاب بانان مترو

کمتر از یک سال پیش، روزنامه اینترنتی فراز در گزارشی اختصاصی به نقل از منابع آگاه در شهرداری تهران خبر داد که دست کم ۴۰۰ مامور حجاب بان با حقوق ماهی ۱۲ میلیون تومان برای حضور در ایستگاه‌های مترو استخدام شده‌اند. مدیران شهرداری تهران ابتدا این خبر را تکذیب کردند، اما مدتی بعد ایستگاه‌های مترو تهران به محل استقرار شماری زیادی از حجاب بانان تبدیل شد، تا آنجا که برخی کاربران با انتشار عکس‌هایی از حجاب بانان با چادرهای سیاه، ایستگاه‌های مترو را به «تونل وحشت» تشبیه کردند.

علیرضا زاکانی، شهردار کنونی تهران و نامزد انتخابات، وقتی در میزگرد تلویزیونی با سوال «مداخلات شهرداری در مقوله حجاب» مواجه شد، در چشم مردم نگاه کرد و گفت: «در شهرداری چیزی به نام

حجاب بان وجود ندارد و آنچه در رسانه‌های تبلیغ می‌شود، حقیقت ندارد.» او مدعی شد حجاب بان‌های مستقر در مترو از مردم‌اند.

مصطفی پورمحمدی؛ عضو هیئت مرگ و ادعای نگاه جامع به زنان

نامزد چهاردهمین دوره انتخابات که عضویت در هیئت موسوم به «مرگ» و نقش آفرینی در قتل‌های زنجیره‌ای را در کارنامه دارد، از اعلام موضع صریح درباره تحمیل حجاب اجباری به زنان خودداری کرد و با پیش کشیدن وعده‌های تکراری گفت: «نگاه ما به زنان نباید منحصر به حجاب و پوشش باشد و باید به آن‌ها نگاه جامع و کامل داشته باشیم.»

امیرحسین قاضی‌زاده؛ ادعای سپردن مدیریت به زنان

رئیس کنونی بنیاد شهید که در انتخابات سیزدهمین دوره ریاست جمهوری به‌عنوان نامزد پوششی حضور یافت و به‌نفع ابراهیم رئیسی کنار رفت، در دوران مدیریتش بر بنیاد شهید و امور ایثارگران از سپردن پست‌های مدیریتی به زنان خودداری کرد. با این حال، در اظهار نظرهای انتخاباتی اخیر مدعی شد که نگاه جنسیتی به پست‌های مدیریتی ندارد. او نیز با طفره رفتن از اظهار نظر شفاف درباره تحمیل حجاب اجباری به زنان به حضور تاریخ‌ساز زنان در نهضت‌های بزرگ اشاره کرد و عبور رنده‌انداز از موضوع حجاب اجباری به مسئله فساد اقتصادی گریزد و گفت: «زنان قابل اعتماد ترند و فساد در آنان کمتر است.»

محمدباقر قالیباف؛ از لایحه حجاب تا فضولی در کار مردم

رئیس کنونی مجلس که لایحه موسوم به «حجاب و عفاف» در دوران ریاستش بر مجلس یازدهم به تصویب رسید، در گفت‌وگوهای انتخاباتی اش از اظهار نظر درباره مسئله حجاب اجباری طفره رفت و با دست گذاشتن روی مسائل اقتصادی و وعده حل بحران‌های معیشتی تلاش کرد برای خود آرای بیشتری تصاحب کند.

سعید جلیلی؛ عمق راهبردی نظام

مهم‌ترین واکنش‌های روزهای اخیر به اظهار نظرهای نامزدهای انتخاباتی در

موضوع حجاب، به سخنان سعید جلیلی و مسعود پزشکیان مربوط بود. سعید جلیلی، در میزگرد انتخاباتی شبکه دو تلویزیون، به سوال حسین انتظامی، فعال رسانه‌ای درباره حجاب اجباری پاسخی داد که دستمایه طنز کاربران و مایه شگفتی ناظران شد.

حسین انتظامی از سعید جلیلی درباره پلمپ رستوران‌ها و توقیف تاکسی‌های اینترنتی به دلیل خدمات دهی به زنان مخالف حجاب اجباری سوال کرد و رئیس دولت در سایه پاسخ داد: «اگر عمق راهبردی را درک نکنیم، سطح را هم درک نمی‌کنیم. نمی‌توانیم بدانیم این چه معنایی با آن دارد.»

این پاسخ مبهم که نوعی طفره رفتن از اظهار نظر صریح و شفاف در موضوع حجاب اجباری بود، به سرعت در رسانه‌های اجتماعی منتشر شد و کاربران با فراگیر کردن هشتگ «عمق راهبری» تاکید کردند که حتی تندروترین مهره‌های نظام هم حاضر نیستند مسئولیت گشت ارشاد را گردن بگیرند.

مسعود پزشکیان؛ از سیاهی طرح نور تا ذوب شدن در رهبر ایران

جنگ‌جالی‌ترین اظهار نظر درباره گشت ارشاد و برخورد با زنان مخالف حجاب اجباری را نیز مسعود پزشکیان، تنها نامزد جریان اصلاحات بر زبان آورد. او که به همراه پنج نامزد اصولگرا از فیلتر نظارت استصوابی شورای نگهبان عبور کرده و خود نیز معترف است که برای بالا بردن مشارکت در انتخابات حضور دارد، طی سخنانی طرح موسوم به «نور» نیروی انتظامی را «سیاه» خواند.

پزشکیان وقتی در دانشگاه تهران، اسم رهبر ایران را بر زبان آورد و با واکنش اعتراضی دانشجویان روبرو شد، به صراحت اعتراف کرد که «ذوب» در رهبری است و اجازه نمی‌دهد آن‌ها به کسی که او قبول دارد، «توهین کنند.»

طرح موسوم به نور نیروی انتظامی نیز که وی آن را «سیاه» خواند، از ۲۵ فروردین و اندکی پس از آن آغاز شد که رهبر جمهوری اسلامی به نهاد های اجرایی دستور داد به «وظیفه‌شان» درقبال «حجاب» عمل کنند. خودداری نامزدها از قبول مسئولیت برخورد های خوشونت آمیز با زنان در معابر

عمومی، واکنش فعالان سیاسی و رسانه‌ای نزدیک به حاکمیت را نیز در پی داشت. محمدرضا جوادی یگانه، معاون سابق شهردار تهران، با انتشار پستی در رسانه اجتماعی اکس نوشت: «هیچ کدامشان نه گشت ارشاد را گردن می‌گیرند، نه محدودیت فضای مجازی را. همان‌ها که در جلسات و شوراها، نظام را با نظر سنجی‌ها و نظریه‌ها تشجیع می‌کردند. مشخص است که برای آن‌ها هم مورد تفر مردم قرار نگرفتن مهم تر است تا ایستادن پای نظام. حتی آن‌ها که آمده‌اند تا نامنند هم، لگدی می‌زنند.»

محمدفاضلی، جامعه‌شناسی که در دوران ابراهیم رئیسی از دانشگاه اخراج شد نیز در پستی نوشت: «اکثریت مردم ایران طرفدار گشت ارشاد، حجاب اجباری و طرح نور هستند (آنگونه که طرفداران سیاست‌های گشت ارشاد و حجاب اجباری ادعا می‌کنند). پس نامزدهای اصولگرا چرا برای افزایش رای خود آشکارا از گشت ارشاد دفاع نمی‌کنند و آن را گردن نمی‌گیرند؟ خود می‌دانند ادعای بی خود دارند.»

عباس عبدی، فعال رسانه‌ای اصلاح طلب نیز به این موضوع چنین واکنش نشان داد: «این ماجرای عمق راهبردی یکی از نامزدهای اصولگرا را من هم شنیدم. واقعا متاسفم که حداقلی از شهامت و صداقت را ندارند که صریح و روشن از موضع واقعی خود دفاع کنند و بگویند؛ بله می‌زنیم و می‌بندیم، زنان هم باید تابع اراده ما که قانون و فراتر از آن است، باشند.»

محسن برهانی، حقوق دان نیز در حساب کاربری اش نوشت: «وقتی سعید جلیلی در برابر یک سوال ساده در مورد پلمپ مغازه‌ها و توقیف خودروها به خاطر حجاب، طفره می‌رود و سوال کننده را به نا کجاآبادی به نام عمق راهبردی ارجاع می‌دهد، یعنی این آقا اساسا با موضوعاتی چون قانون و حقوق ملت و احترام به مالکیت آشنایی ابتدایی ندارد.»

شماری از دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف نیز با صدور بیانیه‌ای به مسعود پزشکیان توصیه کردند «با خروج از این بازی تکراری به توهم دموکراسی دامن نزنند»، زیرا او جرئت ایستادن در برابر بالادستی‌هایی که دستور برخورد خوشونت آمیز با زنان می‌دهند را ندارد.

قدرت بدون مسئولیت

نام کلینگستاین هلن اندروزا

ادبیات «توتالیتاریسم» در طول جنگ سرد پدیدار شد و دانشمندان علوم سیاسی لیست‌هایی را برای تعریف توتالیتاریسم واقعی با تمایز بین چیزهای به ظاهر مشابه تهیه کردند. با این حال، بیهوده است که انتظار داشته باشیم فهرستی از معیارهای ایجاد شده برای یک زمان و مکان خاص به صورت جهانی برای همه زمان‌ها اعمال شود. در قرن بیستم، قدرت بین نهادهای مختلف توزیع شد و قدرتی معادل قدرت دولت داشت. گاهی اوقات کسب و کارها قدرتی معادل قدرت دولت را اعمال

می‌کنند، و گاهی اوقات ظلم در غیاب هر تصمیم‌گیری، محوریت دارد. چالش در شکل مدرن توتالیتاریسم، یافتن انسانی است که دارای اقتدار باشد، پاسخگو باشد، بتواند متقاعد شود و در آخرین راه بتواند حذف و جایگزین شود. لیبرالیسم مدرن خصوصیت عمیقی با اقتدار فردی دارد که نهادی و معنوی است. عوامل فکری به این خصوصیت کمک می‌کنند، زیرا همه چیز بسیار بزرگ است. روزنامه‌ها قبلاً محلی بودند. اکنون همه افراد اطلاعات خود را از همان رسانه‌های بزرگ ملی و پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی دریافت می‌کنند. بانک‌ها قبلاً منطقه‌ای بودند. مقررات زدایی به

آن‌ها اجازه داد تا در تعداد انگشت‌شماری از غول‌های بزرگ تثبیت شوند. کسب و کارهای کوچک در خیابان‌های اصلی آمریکا با زنجیره‌های شرکتی جایگزین شده‌اند. ادغام همچنین باعث می‌شود گروه‌های کوچکی از مردم به اجبار، انطباق در کل صنایع را آسان‌تر کنند. مالکیت هرگز در تاریخ سرمایه‌داری آمریکا بیشتر متمرکز نبوده است. در تئوری، تثبیت می‌تواند برای رهبران فردی قوی مطلوب باشد، اما جنبه معنوی وارد می‌شود، زیرا چپ مدرن از فردیت، استقلال و خودداری متنفر است. چپ نمی‌فهمد که رهبری به معنای

ناتوانی و هرج و مرج است. یک نقطه اشتعال واحد است، رهبری که باید پشت سر آن جمع شود، می‌تواند تفاوت را در پایان دادن به استبداد ایجاد کند. به همین دلیل است که از اعتراضات علیه قرنطینه جلوگیری شد، زیرا فیس بوک، گروه‌های ضد فلفل و صفحات رویداد را تعطیل کرد. در توتالیتاریسم مدرن، تخصص معادل «قدرت بدون مسئولیت» است و خودگردانی جمهوری خواه به امکان بحث بستگی دارد. با این حال، کارشناسان و توده‌ها نمی‌توانند با یکدیگر بحث کنند و دموکراسی را غیرممکن می‌کنند.

B2n.ir/r49579

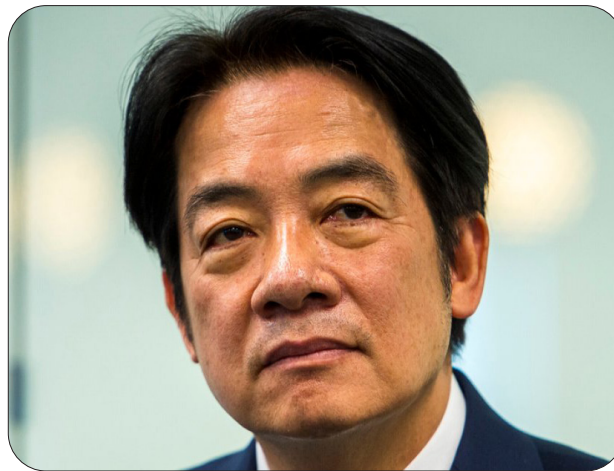
گفت‌وگوی رئیس‌جمهور تایوان با مجله تایم

تایم

چارلی کمبل

رئیس‌جمهور تایوان، لای چینگ‌ته، در روز ۳۰ می در ساختمان دفتر ریاست‌جمهوری در تایپه برای اولین مصاحبه‌اش پس از ۱۰ روز سوگند خوردن به‌عنوان رئیس‌جمهور جدید تایوان، با تایم گفت‌وگو کرد. برای بیش از یک ساعت، لای چینگ‌ته، در مورد روابط تایوان با چین، تلاش‌هایش برای تقویت روابط با آمریکا، اصطکاک‌های ژئوپلیتیکی بر سر تجارت و فناوری صحبت کرد.

خبرنگار تایم از رئیس‌جمهور تایوان پرسید که در ماه آوریل، آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا به پکن سفر کرد و با شی جین‌پینگ ملاقات کرد. او هنگام بحث درباره وضعیت تایوان و حمایت آمریکا از تایوان کاملاً متحرک شد. آیا نگران این هستید که شی، رئیس‌جمهور چین، در مورد حل‌وفصل به اصطلاح مسئله تایوان شجاع‌و بی‌صبر شود؟ صلح و ثبات در سراسر تنگه تایوان عناصر ضروری صلح و رفاه جهانی است. در سخنرانی افتتاحیه خود، به جامعه بین‌المللی گفتم که از چهار تعهد رئیس‌جمهور تسای حمایت خواهیم کرد. ما تسلیم نمی‌شویم. ما وضعیت موجود را حفظ و به‌وظایف خود عمل خواهیم کرد. من همچنین از رئیس‌جمهور چین می‌خواهم

روابط اقتصادی بین تایوان و چین نتیجه تقسیم‌کار در زنجیره تأمین جهانی است. در گذشته، چین کارخانه جهان و همچنین بازار جهان بود. علاوه بر تایوان، بسیاری از کشورها در تولید در چین سرمایه‌گذاری کردند و محصولات تولید شده را از طریق چین به سراسر جهان فروختند؛ اما امروزه همه چیز تغییر کرده است زیرا محیط تجاری چین بدتر شده است. چین کنترل‌های شدیدتری را بر بازار آزاد اعمال کرده است. آن‌ها سیاستی را اتخاذ کرده‌اند که کسب و کارهای دولتی را در اولویت قرار می‌دهند. حمایت از حقوق مالکیت معنوی چین نیز مدت‌هاست که

که درک کند که درگیری در تنگه تایوان و اختلال در صلح و ثبات در منطقه هند و اقیانوس آرام توسط جامعه بین‌المللی پذیرفته نخواهد شد. مشکلات اقتصادی چین همچنان رو به افزایش است. آیا فکر می‌کنید که این امر تایوان را آسیب‌پذیرتر می‌کند یا فرصتی برای تعامل بیشتر به نفع یکدیگر است؟ من همیشه بر این باور بوده‌ام که چین با ثبات به تایوان امنیت می‌دهد. تایوان مرفه می‌تواند در چین نیز پیشرفت کند؛ بنابراین، من نمی‌خواهم شاهد مشکلات فزاینده در اقتصاد چین باشم یا جامعه آن بی‌ثبات‌تر شود. در واقع،

کمتر از انتظارات بین‌المللی بوده است. علاوه بر این، توسعه طلبی نظامی چین در دریای چین شرقی و جنوبی بر صلح و ثبات منطقه تأثیر گذاشته است. به همین دلیل است که سرمایه‌گذاری تایوان و سایر کشورها دیگر با سرعت گذشته به سمت چین نمی‌رود. شرکت‌های تایوانی به‌طور انبوه از بخش تولید چین خارج شده‌اند و به نفع کشورهای هند و اقیانوس آرام، از جمله ژاپن، آمریکا و اروپا روی آورده‌اند. در تایوان، بسیاری از مردم با اقتصاد رو به رشد اما کند، افزایش قیمت‌ها و دستمزدهای پایین دست‌وپنجه نرم می‌کنند؛ برنامه شما برای کمک به افراد متوسط تایوانی چیست؟ من عمیقاً روی حمایت از حقوق و زندگی کارگران متمرکز شده‌ام. من همچنین کاهش شکاف بین فقیر و غنی و همچنین تلاش برای ارائه آینده روشن‌تر به جوانانمان را در اولویت قرار می‌دهم. من قانون حداقل سن را که در زمان رئیس‌جمهور تسای اینگ‌ون به تصویب رسید صادقانه اجرا خواهیم کرد. با این عمل، افزایش حداقل دستمزد بر اساس نحوه افزایش تولید ناخالص داخلی یا قیمت‌ها خواهد بود. مهم‌تر از آن، ما باید به ارتقای صنایع و تحول اقتصادمان کمک کنیم.

ibit.ly/gPoTY

ساوث چاینا مورنینگ پست / خوشبوردان

حمایت چین از روسیه در اوکراین، ناتو را به مشارکت آسیایی سوق می‌دهد

به گفته پینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو، حمایت چین از تلاش‌های روسیه در اوکراین منجر به افزایش مشارکت جهانی و هزینه‌های دفاعی شده است. این مسئله بزرگ‌ترین درگیری مسلحانه اروپا از زمان جنگ جهانی دوم را تشدید کرده است و متحدان را ملزم به اقدام و «تحمیل هزینه» کرده است. استولتنبرگ بر اهمیت همکاری نزدیک با متحدان هند و اقیانوسیه و بر همسویی روبه‌رشد روسیه و دوستان خود کامه آسیایی اش تأکید کرد. این بیانیه در سفر به واشنگتن بیان شد.

استولتنبرگ از رهبر چین در سخنانی در اندیشکده «ویلسون سنتر» گفت: «به‌طور علنی، شی جین پینگ تلاش کرده است این تصور را ایجاد کند که در این درگیری در جایگاه دوم فرار می‌گیرد تا از تحریم‌ها جلوگیری و جریان تجارت را حفظ کند.» اما واقعیت این است که چین به بزرگ‌ترین درگیری مسلحانه در اروپا پس از جنگ جهانی دوم دامن می‌زند و در عین حال خواهان حفظ روابط خوب با غرب است.

استولتنبرگ افزود: «صادرات چین از نیمه‌هادی‌های دوگانه و قابلیت‌های ماهواره‌ای به روسیه این امکان را می‌دهد که «مرگ و ویرانی» بیشتری را به اوکراین وارد، پایگاه صنعتی دفاعی خود را تقویت و از تأثیر تحریم‌ها و کنترل‌های صادراتی فرار کند.»

با همکاری، متحدان در اروپا و آسیا «می‌توانند نظم مبتنی بر قوانین بین‌المللی را حفظ و از ارزش‌های مشترک ما محافظت کنند.»

استرالیا، ژاپن، نیوزلند و کره جنوبی که به‌عنوان «چهار کشور هند و اقیانوس آرام» شناخته می‌شوند، قرار است ماه آینده به گردهمایی ناتو بپیوندند.

در ماه ژوئن سال ۲۰۲۲، رهبران استرالیا، ژاپن، نیوزیلند و کره جنوبی در اجلاس سران ناتو در مادرید، اسپانیا، در بحبوحه افزایش هشدار نسبت به افزایش قدرت اقتصادی و نظامی یکن در منطقه استراتژیک حیاتی و فراتر از آن، شرکت کردند.

استولتنبرگ گفت: «فقط اکنون می‌توانم فاش کنم که امسال بیش از ۲۰ میلیارد دلار از خریدهای دفاعی اروپا در دو سال گذشته از سوی شرکت‌های آمریکایی انجام شده است، افزود: «این برای اروپا و برای آمریکا خوب است، به‌ویژه که بسیاری از این پول اضافی در آمریکا هزینه می‌شود.»

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق آمریکا و نامزد احتمالی جمهوری خواهان برای انتخابات آینده آمریکا در ماه نوامبر، اغلب از اروپایی‌ها به دلیل هزینه‌های دفاعی ناکافی انتقاد کرده است. او استدلال کرده است که آن‌ها برای امنیت بیش از حد به آمریکا متکی هستند.

قرار است روز سه‌شنبه، رئیس‌ناتو آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا در وزارت امور خارجه گفت‌وگو کند. استولتنبرگ همچنین قرار است برای دیدار با اعضای کمیته روابط خارجی سنای آمریکا، میچ مک‌کال، رهبر اقلیت سنا و اعضای گروه ناظر سنا ناتو، از کاپیتال هیل (ساختمان کنگره آمریکا) بازدید کند.

استولتنبرگ همچنین قرار است دیدار با اعضای کمیته روابط خارجی سنای آمریکا، میچ مک‌کال، رهبر اقلیت سنا و اعضای گروه ناظر سنا ناتو، از کاپیتال هیل (ساختمان کنگره آمریکا) بازدید کند.

is.gd/ldgRwy

روز دوشنبه، جان کربی، سخنگوی شورای امنیت ملی کاخ سفید گفت که آمریکا نگران نزدیک شدن روسیه و کره شمالی است به دلیل تأثیری که می‌تواند بر اوکراین و منطقه هند و اقیانوس آرام داشته باشد.

این اقدامات هم‌زمان با افزایش تنش‌ها در دریای چین جنوبی پس از برخورد یک کشتی تدارکاتی فیلیپین و یک کشتی چینی در نزدیکی توماس شول مورد مناقشه اوایل روز دوشنبه بود.

گارد ساحلی چین این کشتی را به رفتار «غیر حرفه‌ای» و «خطرناک» متهم کرد. فیلیپین، متحد پیمان دفاعی هند و اقیانوس آرام و واشنگتن، این اتهام را رد کرد.

کره جنوبی آنچه را که به‌عنوان اقدامات «تحریک‌آمیز، بی‌بروا، غیرضروری» چین توصیف کرد، محکوم کرد که «می‌تواند به چیزی بسیار بزرگ‌تر و خشن‌تر منجر شود». در مورد اوکراین، استولتنبرگ روز دوشنبه تأکید کرد که جنگ نشان داده است که امنیت اروپا منطقه‌ای نیست، بلکه جهانی است، «به‌ویژه به دلیل حمایتی که می‌دانیم روسیه از چین و دیگران دریافت می‌کند.»

قرار بود روز دوشنبه، رئیس‌ناتو و رئیس‌جمهور آمریکا در کاخ سفید ملاقات کند و ارقام جدید هزینه‌های دفاعی را اعلام کند.

اظهارات استولتنبرگ در روز دوشنبه پس از بازدید کورت کمپل، معاون وزیر امور خارجه آمریکا از مقر ناتو در بروکسل در ماه گذشته صورت گرفت.

این دیپلمات کهنه‌کار آمریکایی گفت که به هم‌تایان اروپایی خود در مورد حمایت چین از روسیه توضیح داده و «تا حد امکان جزئیات و جزئیات» را بررسی کرده است. هفته گذشته در استیمسون سنتر، یکی دیگر از اندیشکده‌های واشنگتن، کمپل گفت چین و کره شمالی دو کشوری بودند که از زمان حمله روسیه به اوکراین، «بیشترین تلاش» را برای کمک به «بازسازی و احیا» روسیه انجام داده‌اند.

کمپل با اشاره به اهمیت پیوستن کشورهای استرالیا، ژاپن، کره جنوبی و نیوزیلند به نشست ناتو در ماه جولای، گفت که حضور آن‌ها به رهبران اروپایی این امکان را می‌دهد تا دیدگاه‌های شرکای هند و اقیانوس آرام را در مورد اینکه چگونه منطقه «بیش از همیشه به اروپا مرتبط است» بشنوند.

در نشانه‌ای از تعمیق روابط با کره شمالی مجهز به سلاح هسته‌ای از زمان آغاز جنگ اوکراین، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه قرار است این هفته به پیونگ‌یانگ سفر کند. این سفر اولین سفر او به این کشور در ۲۴ سال گذشته است.

فان افروز / الکساندر گابوئف

چرا چین در حال خرابکاری در اوکراین است؟

در ماه آگوست گذشته، به نظر می‌رسید که چین از «مشارکت بدون محدودیت» خود با مسکو فاصله گرفته است، زیرا شی جین‌پینگ، رهبر این کشور، لی هویی، سفیر چین در روسیه را برای گفت‌وگو درباره فرمول صلح ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین با دیپلمات‌های اوکراین و آمریکا فرستاد. این فرمول از روسیه می‌خواهد تا به مرزهای اوکراین در سال ۱۹۹۱ عقب‌نشینی کند، جنایتکاران جنگی را به دادگاه‌های بین‌المللی بفرستد و به کی‌یف غرامت بپردازد. با درگیر شدن با این طرح، پکن پیشنهاد کرد که ممکن است آماده بازی با تمام قوا با مسکو باشد. با این حال، اولین مشارکت عمومی چین در بحث درباره این فرمول آخرین آن نیز بود. در روز ۳۱ می، پکن اعلام کرد که در نشست صلح ۱۵ و ۱۶ ژوئن در سوئیس برای بحث در مورد چگونگی پایان دادن به جنگ بر اساس پیشنهاد زلنسکی شرکت نخواهد کرد.

چین و روسیه مرز مشترکی به طول ۴ هزار و ۱۸۳ کیلومتر دارند که چین را با منابع طبیعی ارزان قیمت فناوری‌های نظامی پیشرفته فراهم می‌کند. شی جین‌پینگ از یک اقتدارگرای مشابه در میان اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل سود می‌برد. با این حال، محدودیت‌هایی برای روابط چین و روسیه وجود دارد، زیرا بازارهای غربی برای اقتصاد چین ضروری هستند و دسترسی به فناوری‌های پیشرفته را فراهم می‌کنند. چین بر این اساس عمل می‌کند که همه چیز ممنوع نیست و طی دو سال تجارت بین دو کشور با بیش از ۶۰ درصد افزایش به رکورد ۲۴۰٫۱ میلیارد دلار رسیده است. کاخ سفید با صدور یک فرمان اجرایی در ماه دسامبر سال ۲۰۲۳ تلاش کرده است تا این همکاری را متوقف کند و بانک‌های بین‌المللی را تهدید به تحریم‌های ثانویه کند که مشخص شد ناآگاهانه پرداخت‌های صنعت نظامی روسیه را تسویه می‌کنند. جنت

روابط چین با متحدان اوکراین، اعم از آمریکا و اروپا یکی دیگر از موانع است. هرگونه مذاکره پیچیده بین روسیه و اوکراین باید شرکای کی‌یف را درگیر کند. مسکو مایل است حداقل چند مذاکره‌انفردی با واشنگتن داشته باشد و از آنجایی که کرملین آمریکا را طرف اصلی مناقشه می‌داند، چین نیز می‌خواهد پایان جنگ را با اصلاح حداقل برخی از جنبه‌های جنگ مرتبط کند.

در نهایت، چین هیچ سابقه اثبات‌شده‌ای در مذاکرات پیچیده ندارد. توافق تبلیغاتی بین عربستان و ایران واقعاً از پایین به بالا مورد مذاکره قرار گرفت و ریاض و تهران این فرصت را به پکن دادند تا خود را به عنوان یک میانجی نشان دهد. چین هرگز در دیپلماسی بحران بزرگ پیش‌تاز نبوده است و یک نواختی، فقدان تخیل دیپلماتیک و امتناع از خطر شکست، به ویژه زمانی که حیثیت شی در خطر است، به احتمال زیاد از نوآوری مورد نیاز برای یافتن راه حل جلوگیری می‌کند. در واقع، مشخص نیست که آیا چین واقعاً معتقد است که می‌تواند خصومت‌ها را متوقف کند یا صرفاً موضع‌گیری می‌کند.

is.gd/ZzqANy

قطعنامه‌های مجمع عمومی سازمان ملل در سال ۲۰۲۲ در انتقاد از تجاوز روسیه خواهد بود. چین ممکن است نفوذ قابل توجهی بر روسیه داشته باشد، اما بلندپروازانه‌ترین سناریو برای پایان دادن به جنگ توسط پکن بعید است. هم‌کی‌یف و هم مسکو هیچ اشتباهی برای توقف جنگ ندارند و روسیه بر این باور است که خطوط دفاعی اوکراین به دلیل نیروی انسانی محدود و حمایت غرب از بین خواهد رفت. اوکراین و حامیانش امیدوارند که پیشرفت‌های روسیه صعودی باقی بماند و هزینه‌های ناپایدار زیادی را به همراه داشته باشد و مسکو را مجبور کند در اهداف خود تجدیدنظر کند. هیچ‌کدام فکر نمی‌کنند که درگیری بی‌پایان باشد. با وجود آمادگی برای گفت‌وگو، بعید است که هر دو طرف بتوانند بر سر وضعیت سرزمین‌های تحت اشغال روسیه به توافق برسند. کرملین اصرار می‌ورزد که هرگونه توافقی برای پایان دادن به جنگ، منوط به توقف حمایت نظامی غرب از اوکراین، رها کردن این کشور به دلسوزی پوتین و اجازه حمله مجدد به مسکو است.

یلن، وزیر خزانه‌داری آمریکا و آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه نیز از چین دیدن کرده و عواقب نقض را تشریح کردند. کرت کمبل، قائم مقام وزیر امور خارجه آمریکا از متحدان خواسته است تا بر پکن فشار بیاورند. انگیزه‌های منفعت‌خواهانه چین در حمایت از مسکو در تلاش‌های صلح ممکن است ناشی از ابتکار صلح خود این کشور باشد که قصد دارد تلاش‌های آمریکا و اروپا را خراب کند. وانگ یی، وزیر امور خارجه چین در بیانیه‌ای مشترک درباره حل و فصل بحران اوکراین، با سلسو آموریم، مشاور ارشد رئیس‌جمهوری فدرال برزیل دیدار کرد و او خواستار برگزاری کنفرانس صلح بین‌المللی با حضور روسیه و اوکراین و بررسی همه طرح‌های صلح شد. برزیل همچنین از اعزام مقامات بلند پایه به کنفرانس سوئیس خودداری کرده است. پکن معتقد است که نشست ماه ژوئن به بن بست دیپلماتیک ختم خواهد شد و پنهان کردن آن دشوار است. به رغم بهترین تلاش سازمان دهندگان و شرکای اوکراین، نمی‌توان یک بیانیه مشترک قانع‌کننده و طرفدار اوکراین را بر کرملین تحمیل کرد. تأثیر عملی بیانیه این نشست حتی کمتر از

این موضوع توجه لازم را داشته باشند و از تکرار آن پرهیز شود.

- نماینده کنگره آمریکا با ابراز امیدواری به پیروزی نماینده اصلاح‌طلبان در انتخابات ایران در توییتری نوشت: آیا انتخاب احتمالی مسعود پزشکیان در ایران روزنه‌ای از امید به اصلاحات و امکان دیپلماسی در منطقه را ایجاد می‌کند؟

- چراغ اول مناظرات به گونه‌ای کمی تا قسمتی شعاری برگزار شد. البته بحث اقتصادی نه تخصص هیچ‌یک از نامزدهاست و نه اگر تخصصی و فنی باشد، برای مردم قابل استفاده کامل است. با این حال، چیزی به نام لجن‌پراکنی دیده نشد و این از امتیازهای مناظره اول بود.

- آقایان سعید جلیلی، محمدباقر قالیباف، علیرضا زاکانی و امیرحسین قاضی‌زاده هاشمی در مناظره دیشب چنان نسبت به وضع موجود انتقاد کردند که اگر کسی آن‌ها را شناسد، تصور می‌کند همین امروز وارد سپهر سیاسی ایران شده یا دست کم از جناح اپوزیسیون دولت در انتخابات شرکت کرده‌اند. آن‌ها از اینکه تورم در ایران مزمن شده، قیمت‌ها مدام بالا می‌رود، مدیریت دچار ضعف است، دخل و خرج مردم و به‌ویژه کارمندان و بازنشستگان باهم نمی‌خواند، جوانان مشکل ازدواج دارند، قانون اجرا نمی‌شود و ... خیلی ناراحت بودند. این در حالی است که همه آن‌ها به نوعی سهامدار و همسوی دولت کنونی‌اند و اگر این مشکلات وجود دارد، خودشان نیز مقصرند و اگر ندارد، پس این همه نالیدن از مشکلات چرا؟! همه‌شان هم گفتند که برای حل این مشکلات راهکار دارند، ولی نگفتند چرا در دولت همسوی خود، راهکارهای ادعایی را اجرا نکردند یا لاقبل برای اجرا ارائه ندادند؟ این هم بماند که تا قبل از مناظره‌ها، همین آقایان از اینکه در مسیر پیشرفت هستیم و هر روز قله‌های جدیدی را فتح می‌کنیم، چه سخن‌ها که نمی‌گفتند!

- بر اساس یک نظرسنجی تحت عنوان «اصولی‌ترین خواسته‌های مردم از رئیس‌جمهور آینده» که توسط «مرکز رشد دانشگاه امام صادق» انجام شد، چهار اولویت پاسخ‌دهندگان به ترتیب «جلوگیری از افزایش تورم و گرانی»، «مذاکره به منظور رفع تحریم‌های خارجی»، «رسیدگی به اقشار محروم و کم‌درآمد» و «مبارزه با فساد و رانت‌خواری» بوده است.

- «باید جبهه انقلاب قبل از ۸ تیر به یک نفر برسد و این عقلانیت و گذشت و محبت در جبهه انقلاب است.» این جمله‌ای بود که محمدباقر قالیباف کاندیدای اصولگرا در میزگرد سیاسی آن را مطرح کرد و دوباره موضوع وحدت نامزدهای اصولگرا را بر سر زبان‌ها انداخت.

- ایده اجماع و وحدت میان کاندیداهای اصولگرایی پیش از این و از همان ابتدای معرفی نامزدهای دوره چهاردهم ریاست جمهوری توسط شورای نگهبان و مشخص شدن ترکیب آن‌ها، مطرح شد. اما اساساً اصولگرایان در کار حزبی و تشکیلاتی ضعیف‌تر از اصلاح‌طلبان‌اند، شاید به این دلیل که سال‌هاست در معرض حذف کامل از ساختار قدرت نبوده‌اند و تهدید مشترکی آن‌ها را ناگزیر از ائتلاف نکرده است.

- انتخابات در اردوگاه اصولگرایان از حساسیت خاصی برخوردار است، از این رو که پنج نامزد از شش نفر حاضر در انتخابات از اردوگاه اصولگراها وارد میدان انتخابات پاستور چهاردهم در برابر تنها گزینه اصلاح‌طلبان یعنی مسعود پزشکیان شده‌اند. بسیاری معتقدند که رسیدن اصولگرا به وحدت انتخاباتی و مشخص کردن یک نفر از پنج نفر مسیر ناهمواری دارد، زیرا بحث بر سر سهم‌خواهی جناح‌ها و شاخه‌های حاضر در این اردوگاه است. «سعید جلیلی» مصمم و با عزمی جزم، انصراف از کاندیداتوری را تکذیب و آن را حرام شرعی می‌داند و ادامه مبارزه را با وجود بیان می‌نماید. «علیرضا زاکانی» سعی می‌کند ظریفانه به جای پاسخ به سؤالات پرسشگران میز دایره‌ای خود در مقام پرسشگری نشسته و با ژست خاص بگوید اگر سایر کاندیدها بتوانند راه او را که راه دولت فعلی است دنبال کنند، البته که رقابت را بر خود حرام خواهد دانست. اما از میان چهار نفر به زعم او کسی ادامه‌دهنده راه شهید رئیسی نیست و لذا ادامه مبارزه را تکلیف شرعی خواهد پنداشت، مگر کسی که از میان آن چهار نفر آمادگی استمرار راه دولت سیزدهم را داشته باشد. اما در مورد «محمدباقر قالیباف» آرایش پنج‌نفره او شایسته لیدری است و بقیه چهار نفر در حکم سرباز به وقت خود باید تمکین نموده و یا باید به گوشه رینک رانده و برده شوند تا تکلیف مبارزه یکسره شود. «امیرحسین قاضی‌زاده هاشمی» در روند رقابت و ادامه آن اظهار می‌دارند کنار نخواهند کشید، اما می‌تواند به نفع مردم کشورش فداکاری نماید. کنش‌ها و واکنش‌های «مصطفی پورمحمدی» هم بیشتر معطوف به اصلاح سیاست خارجی و مقوله تمدن‌سازی و مسائل شرق میانه و غزه و فلسطین است و گویا سیاست داخلی را با زتاب سیاست خارجی کشور قلمداد نموده و تا حدودی صحنه را بدون رقیب می‌پندارد.

- در مناظره دیروز ایده آلیست‌ها آرمان‌های خود را فریاد زدند. در حالی که دامنه وسیعی از وعده‌های قبلی‌شان هنوز محقق نشده، وعده‌های تازه‌ای دادند و محافظه‌کاران، شفاف‌سازی نکردند، کوبیدند و تخریب کردند، پوششی‌ها از حلقه نخست‌شان محافظت کردند، نامزدهای واقع‌گرا هم از واقعیت‌ها گفتند و ایرادات را نقد کردند. مسعود پزشکیان تنها نامزد اصلاح‌طلب این جمع، بدون توجه به تخریب‌ها، فضا سازی‌ها و حاشیه‌سازی‌های رقیب، مبتنی بر واقع‌گرایی تلاش می‌کرد تا گفتمان مورد نظر خود را تشریح و ترویج کند.

- دفتر مقام معظم رهبری درباره برخی نقل‌قول‌های غیرمستند از رهبر انقلاب و مسئولان دفتر ایشان اطلاعیه‌ای منتشر کرد: متن اطلاعیه به این شرح است: در روزهای اخیر مشاهده شده است که برخی از نامزدهای محترم انتخابات ریاست جمهوری و یا اعضای ستاد و افراد منتسب به آن‌ها در اظهارنظرها و موضع‌گیری‌ها، نقل‌قول‌هایی ناقص و یا نادرست از رهبر انقلاب اسلامی و یا مسئولان دفتر معظم له بیان کرده‌اند. اعلام می‌دارد هرگونه نقل‌قول غیرمستند به اسناد موجود و مکتوب از بیانات و اظهار نظرهای رهبر معظم انقلاب اسلامی و اکتفا به برداشت‌های شخصی و دریافت‌های شفاهی از بیانات ایشان و یا مسئولان دفتر معظم له فاقد اعتبار و استناد است. انتظار می‌رود همگان نسبت به

تقابل جدید میان ادیان و قومیت‌ها در عرصه عراق

بخش سوم (پایانی)

چهارم: تحمیل روایت فرقه‌ای و پیامدهای بالقوه اختلاف درون شیعی

طی دو سال گذشته، عراق گرفتار یک بن‌بست سیاسی پیچیده شده است. دلیل اصلی این بن‌بست، درگیری شدید بین دو ائتلاف بزرگ شیعه است. اولین ائتلاف، جریان صدر به رهبری مقتدی صدر است و دومی، چارچوب هماهنگی که شامل چندین ائتلاف طرفدار ایران مانند ائتلاف دولت قانون به رهبری نوری المالکی و ائتلاف فتح به رهبری هادی العامری می‌شود. این درگیری بر سر رهبری، مرجعیت دینی، قدرت و نفوذ در جامعه شیعه و کل فضای سیاسی عراق است. این رقابت به درگیری‌های مسلحانه در منطقه سبز بغداد کشیده شد. این درگیری‌ها زمانی پایان یافت که صدر از طرفدارانش خواست برای جلوگیری از خونریزی بیشتر، به سرعت عقب‌نشینی کنند. سپس در ماه آگوست ۲۰۲۲، او از دنیای سیاست کناره‌گیری کرد.

پاسخ سریع چارچوب هماهنگی به درخواست صدر و همچنین سخنان رهبر گروه شبهه‌نظامی عصائب‌اهل‌الحق بعد از رأی‌گیری درباره تعطیلات عید غدیر خم که گفت: «بیش‌تر مردم به حقوق دیرهنگام خود رسیده‌اند»، نشان‌دهنده یک تحول جدید در میان شیعیان عراق است. ابراز قدردانی صدر از شخصیت‌های سیاسی شیعه که به درخواست او رأی مثبت دادند، حاکی از امکان شکل‌گیری تفاهم بین گروه‌های شیعه عراق است. این تحول، احتمال برقراری روابط نزدیک‌تر بین مالکی و صدر را مطرح می‌کند که می‌تواند به آشتی تاریخی یا حداقل یک آتش‌بس بلندمدت منجر شود، زیرا هر دو طرف غیرعملی بودن بازی با حاصل جمع صفر را درک می‌کنند.

برخی ناظران بر این باورند که صدر از درخواست تعطیلی عید غدیر خم به عنوان آزمونی برای سنجش اعتبار چارچوب هماهنگی، به‌ویژه ائتلاف دولت قانون، در تمایل آن‌ها به همکاری استفاده کرده است. واکنش سریع اعضای چارچوب هماهنگی که حمایت فراکسیون خود را از همکاران صدر در مجلس اعلام کردند، این رویکرد را تأیید کرد. در نتیجه، تصویب مجلس به سرعت و تنها چند روز پس از درخواست صدر انجام شد.

تحركات جدید حاکی از احتمال آشتی است. منابع نزدیک به شیعیان عراق فاش کرده‌اند که مالکی در تلاش برای نزدیک شدن به صدر است. این حرکت ممکن است ناشی از نگرانی‌های مالکی در مورد شکاف‌های احتمالی درون چارچوب هماهنگی درباره میزان و ماهیت مقابله با منافع آمریکا در عراق باشد. او همچنین از خطرات ناشی از رابطه رو به رشد بین قیس خزعلی و نخست‌وزیر فعلی آگاه است، رابطه‌ای که می‌تواند به شکل‌گیری یک ائتلاف شیعه جدید خارج از کنترل او منجر شود. بنابراین، مالکی ایجاد یک ارتباط دوجانبه قوی با صدر را به عنوان استراتژی ایده‌آل برای جلوگیری از ظهور چنین ائتلافی می‌بیند. علاوه بر این، مالکی ممکن است با دیدگاه ایران همسو باشد که منزوی کردن صدر می‌تواند باعث عمیق‌تر شدن شکاف‌ها و در نهایت منجر به درگیری درون شیعیان شود. بسیاری از ناظران بر این باورند که ایران بیش‌ترین سود را از حل مناقشه بین صدر و مالکی خواهد برد. گمانه‌زنی‌هایی وجود دارد که ایران در حال تلاش فعال برای ایجاد تفاهم بین این دو برای ترمیم شکاف شیعیان است، شکافی که تأثیر قابل توجهی بر تلاش‌های ایران برای نفوذ بیش‌تر در عرصه سیاسی عراق داشته است. اختلاف بین مالکی و صدر برای ایران

که جامعه شیعه را ستون فقرات پروژه توسعه‌طلبانه خود در عراق می‌داند، چالش بزرگی ایجاد کرده است. تضعیف این پایگاه حمایتی شیعه به دلیل اختلافات داخلی، توانایی ایران را در حفظ دستاوردها و دنباله‌روی از برنامه‌های باقی‌مانده‌اش در منطقه به خطر می‌اندازد.

پنجم: پیامدهای اصلی وقوع احتمالی درگیری‌های فرقه‌ای جدید در عراق

۱. کنترل شیعیان بر مجلس و تصویب قوانین فرقه‌ای:

بارها نگرانی‌هایی در مورد فقدان رقابت در برابر ائتلاف شیعه در انتخابات‌های پی‌درپی عراق مطرح شده است که در نهایت منجر به سلطه شیعیان در مجلس می‌شود. این سناریو به عنوان یکی از خطرناک‌ترین مسیرها برای پیشبرد برنامه‌های خارجی، به‌ویژه برنامه‌های ایران، تلقی می‌شود. اگر اکثریت مجلس از شیعیان باشد، ممکن است تصویب قوانینی همسو با منافع ایران را تسهیل کند. عدم تمایل به تشویق فعالانه مشارکت سایر گروه‌های قومی و مذهبی، به جز جامعه شیعه، در عرصه سیاسی عراق به تدریج می‌تواند به پیشبرد برنامه توسعه‌طلبانه ایران کمک کند. این راهبرد شامل ترویج هویت شیعی به قیمت هویت جمعی عراق است که در راستای اهداف ایران قرار می‌گیرد. در نتیجه، نیاز مبرمی به بررسی دقیق همه قوانینی وجود دارد که توسط مجلس عراق تصویب می‌شود، به‌ویژه از زمانی که نمایندگان چارچوب هماهنگی کنترل قابل توجهی بر مجلس به دست آورده‌اند.

۲. محدود کردن دستورکار صدر به جامعه شیعی در مقابل «مسیر دولت-ملت»:

بسیاری بر این باورند که درخواست اخیر مقتدی صدر که نشان‌دهنده

عقب‌نشینی به سمت آموزه‌های مذهبی و سیاست‌های هویتی است، تردیدهایی را در مورد پایداری او به مسیر ملی به جای مسیر فرقه‌ای برای عراق ایجاد می‌کند. صدر با بسیج هواداران خود به نفع یک درخواست فرقه‌ای، خطر تضعیف مفهوم ملی گسترده‌تر دولت را به جان می‌خرد، مفهومی که بر شهروندی به جای فرقه‌گرایی تأکید دارد. این بسیج فرقه‌ای، روایت شیعی را بر اجزای متنوع عراق تحمیل می‌کند و تنش‌های قومی و مذهبی را دامن می‌زند. چنین رویکردی با چشم‌انداز فراگیر شهروندی در تضاد است و هویت چندفرهنگی منحصر به فرد عراق را تهدید می‌کند.

۳. درخواست فرقه‌ای صدر و آینده روابط با جامعه سنی

در دو دور گذشته انتخابات پارلمانی، مقتدی صدر بدون توسل به فرقه‌گرایی، شعارهای ملی و جمعی سر می‌داد. او طرفدار ساختن عراقی جدید بود که همه هویت‌ها و شهروندان را فارغ از پیشینه یا باورهایشان در بر می‌گرفت. این رویکرد همه‌گیرخوان، محبوبیت چشم‌گیری در بین مردم و سیاستمداران ایجاد کرد و باعث شد تا بخش قابل توجهی از رأی‌دهندگان سنی به ائتلاف او جذب شوند. علاوه بر این، صدر با گروه‌های سیاسی سنی مانند ائتلاف حاکمیت، ائتلاف العزم و ائتلاف متحدون، اتحادهایی را تشکیل داد. با این حال، گمانه‌زنی‌هایی وجود دارد که درخواست اخیر فرقه‌ای صدر ممکن است بر موضع گروه‌های مردمی و ائتلاف‌های سنی در قبال او در انتخابات آینده تأثیر بگذارد. این تغییر موضع می‌تواند به‌طور بالقوه دینامیک ائتلاف‌های انتخاباتی و حمایت رأی‌دهندگان در عراق را تغییر دهد.

t.ly/gqjDg

رصد و ترجمه اندیشه‌های آمریکایی مختص مطالعه نخبگان

سوریان
مركز مطالعات

Sourianc.com